

ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΚΟΣΜΟΣ



ΠΑΡΟΝΤΟ ΤΕΛΟΣ
Του Γραφείου
ΚΙΣΑΜΟΥ
Αυθιχά Αδελφ. 0823492



ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΙΣΑΜΟΥ & ΣΕΛΙΝΟΥ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' * ΕΤΟΣ ΝΖ' * ΤΕΥΧΟΣ 61 * ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2018

ΧΡΙΣΤΟΣ & ΚΟΣΜΟΣ

Περιοδική Έκδοση
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Κισιάμου & Σελίνου

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' ΕΤΟΣ ΝΖ'
ΤΕΥΧΟΣ 61
ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2018

ΙΔΡΥΤΗΣ: Ὁ αὐοίδιμος Μητροπολίτης
Κισιάμου & Σελίνου κυρός ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης
Κισιάμου & Σελίνου κ.κ. ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ

Ταχυδρομική Διεύθυνση:
Ἱερά Μητρόπολις Κισιάμου & Σελίνου
Κίσαμος Χανίων Τ.Κ. 734 00
Τηλ.: 28220 22128-22018
Fax: 28220 83037

Ἡλεκτρονική Διεύθυνση: www.imks.gr
Email: info@imks.gr

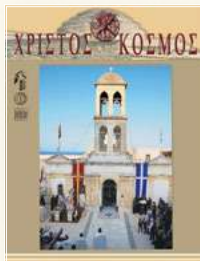
ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: 082492
Διανέμεται ΔΩΡΕΑΝ
Συνδρομές προαιρετικές
Ἀριθμ. Λογαριασμοῦ Ἐθνικῆς
Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος: 390/54013303

Ἐπεξεργασία σέ Η/Υ - Σελιδοποίηση:
Ἀντώνιος Βακάκης, Θεολόγος -
Γραμματεὺς Ι.Μ.Κ.Σ.



ΕΞΩΦΥΛΛΟ:

Ἱερά Πατριαρχική Μονή
Ὁδηγητρίας Γωνιάς
(Ἐσπερινός τῆς Ἀγάπης)



ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ:

Προσκύνημα εἰς τόν
ὑπό ἀνέγερση Ἱ.Ν. τοῦ
Ὁσίου Νικηφόρου τοῦ
Λεπρού



ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

| |
|--|
| «Πατριαρχική Ἀπόδειξις ἐπὶ τῷ Ἁγίῳ Πάσχα». Τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρ- χου κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ»35-36 «Ἐγκύκλιος Πάσχα (2/2018)». Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κισιάμου & Σελίνου κ.κ. Ἀμφιλοχίου37-38 «Ἕνας ἄλλος ἑορτασμός στή Μάχη τῆς Κρήτης». Τοῦ αὐοιδίμου Μητροπολίτου Κισιάμου & Σελίνου κυ- ροῦ Εἰρηναίου Γαλανάκη39-40 «Ἐπίκαιρες σκέψεις. Τί νά κάνομε γιά νά σώσομε τήν ψυχή μας». Τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Ἰγνατίου Θ. Χατζηνικολάου Θεολόγου - τ. Λυκειάρχου, Ἱεροκήρυκος Ἱ.Μ. Κισιά- μου & Σελίνου.....41 «Μνημονεύομεν Εἰρηναῖον Γαλανάκη». Τοῦ κ. Βαγγέλη Θ. Κακατσάκη, Διδασκάλου - Λογοτέ- χνου42 «Ἕνας ἀφανῆς Καλόγερος τοῦ τόπου μας». Τοῦ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. Ἐμμανουήλ Μπαργωτάκη Ἀρχιερ. Ἐπιτρόπου Δυτ. Κισιάμου - Ἐφημερίου Ἁγ. Σπυρίδωνος Καστελλίου Κισιάμου.....43-44 «Σκέψεις... ἀπό μίαν ἐθελόντρια». Τῆς κ. Μπεμπλιδάκη Ἀγγελικῆς.....45 «13 Μαΐου. Ἡμέρα τῆς Μητέρας». Τῆς κ. Δέσποινας Χατζάκη. Ἀπό τήν ἱστοσελίδα http://www.loveletters.gr46 «Θρησκευτικές διαδρομές στήν Ἱερά Μητρόπο- λη Κισιάμου & Σελίνου».47-48 Ἀνέγερσις Ἱεροῦ Ναοῦ Ὁσίου Νικηφόρου τοῦ Λεπρού49 «Τό Χρονικό τῆς Ἱ. Μητροπόλεως μας». (Ἀπρίλιος - Ἰούνιος 2018)50-62 «Δωρεές ὑπέρ ἐνισχύσεως τοῦ Φιλανθρωπικοῦ καί Κοινωνικοῦ ἔργου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως μας»63 |
|--|



ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΕΠΙ Τῷ ἉΓΙῳ ΠΑΣΧΑ

† ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ
ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ - ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ Τῷ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ,
ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἡ ἐμπειρία τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, τῆς παν-
σωστικῆς νίκης τῆς Ζωῆς ἐπὶ τοῦ Θανάτου, εἶναι ὁ πυρῆν
τῆς πίστεως, τῆς θείας λατρείας, τοῦ ἤθους καί τοῦ πολι-
τισμοῦ τοῦ χριστεπωνύμου ὀρθοδόξου λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἡ
ζωή τῶν Ὀρθοδόξων πιστῶν, εἰς ὅλας τὰς ἐκφάνσεις καί
τὰς διαστάσεις αὐτῆς, διαποτίζεται καί τρέφεται ἀπό τήν
πίστιν εἰς τήν Ἀνάστασιν, ἀποτελεῖ καθημερινόν Πάσχα.
Τό πασχάλιον αὐτό βίωμα δέν εἶναι ἀπλῶς ἀνάμνησις τῆς
Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, ἀλλά βίωσις καί τῆς ἰδικῆς μας
ἀνακαινίσεως καί ἀκλόνητος βεβαιότης περὶ τῆς ἐσχατο-
λογικῆς τελειώσεως τῶν πάντων.

Κατ' ἐξοχήν εἰς τήν εὐχαριστιακὴν Λειτουργίαν,
ἡ ὁποία συνδέεται ἀρρήκτως μέ τήν «κλητὴν καί ἁγίαν
ἡμέραν» τῆς Κυριακῆς, ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἑορτά-
ζει αὐτήν τήν ὑπαρξιακὴν μετοχήν εἰς τήν Ἀνάστασιν
τοῦ Χριστοῦ καί τήν ἐμπειρικὴν πρόγευσιν τῶν εὐλο-
γιῶν τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ἐντυπωσιάζει ὁ ἀναστά-
σιμος καί εὐφρόσυνος χαρακτήρ τῆς Θείας Εὐχαριστίας,

ἡ ὁποία τελεῖται πάντοτε ἐν
ἀτμοσφαίρᾳ χαρᾶς καί ἀγαλ-
λιάσεως καί εἰκονίζει τήν τελι-
κὴν καινοποίησιν τῶν ὄντων,
τήν πεπληρωμένην χαράν, τήν
πληρότητα τῆς ζωῆς, τήν μέλ-
λουσαν ὑπέρχουσιν τῆς ἀγάπης
καί τῆς γνώσεως.

Πρόκειται περὶ τῆς λυτρω-
τικῆς θεάσεως τοῦ παρόντος
ὑπὸ τό φῶς τῶν Ἐσχάτων καί
τῆς δυναμικῆς πορείας πρὸς
τήν Βασιλείαν, περὶ τῆς ἀκα-
ταλύτου σχέσεως καί συνυφάν-
σεως τῆς παρουσίας καί τοῦ
ἐσχατολογικοῦ χαρακτήρος
τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας τοῦ
ἀνθρώπου καί τοῦ κόσμου, ἡ
ὁποία δίδει εἰς τήν ἐκκλησια-
στικὴν ζωὴν μοναδικόν δυνα-
μισμὸν καί λειτουργεῖ διὰ τοὺς
πιστοὺς ὡς ἔναυσμα καλῆς
μαρτυρίας ἐν τῷ κόσμῳ. Ὁ
Ὀρθόδοξος πιστός ἔχει ἰδιαί-
τερον λόγον καί ἰσχυρόν κίνη-
τρον διὰ νά ἀγωνίζεται κατὰ
τοῦ κοινωνικοῦ κακοῦ, διότι ζῆ
ἐντόνως τήν ἀντίθεσιν μεταξὺ
τῶν Ἐσχάτων καί τῶν ἐκάστο-
τε ἱστορικῶν δεδομένων. Ἐξ
ἐπόψεως Ὀρθοδόξου, ἡ φιλάν-
θρωπος διακονία, ἡ βοήθεια
πρὸς τὸν ἐμπερίστατον ἀδελ-
φόν, κατὰ τό Κυριακόν «ἐφ'
ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν
ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων,
ἐμοὶ ἐποιήσατε» (Ματθ. κε', 40),
καί ἡ ἔμπρακτος ἀγάπη τοῦ
Καλοῦ Σαμαρείτου (βλ. Λουκ.
30-37), συμφώνως καί πρὸς τό
Πατερικόν «Ἐκεῖνον μάλιστα
ἡγοῦ εἶναι πλησίον, τόν δεό-
μενον, καί αὐτεπάγγελτος ἐπὶ
τήν βοήθειαν βιάδιζε» (Ἰσίδω-
ρος ὁ Πηλουσιώτης), ἀποτε-
λοῦν προέκτασιν καί ἔκφρασιν
τοῦ εὐχαριστιακοῦ ἤθους τῆς
Ἐκκλησίας, ἀποκάλυψιν ὅτι ἡ



ἀγάπη εἶναι ἡ βιωματική πεμπουσία τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, ἐν τε τῷ παρόντι καὶ ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Ἑσχάτων.

Ἐν τῇ συναφείᾳ ταύτῃ κατανοεῖται καὶ τὸ γεγονός ὅτι ἡ λειτουργική ζωή εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν δονεῖται ἀπὸ τὴν βίωσιν τῆς «κοινῆς σωτηρίας», τῆς δωρεᾶς τῆς «κοινῆς ἐλευθερίας» καὶ τῆς «κοινῆς βασιλείας», καὶ ἀπὸ τὴν προσδοκίαν τῆς «κοινῆς ἀναστάσεως». Κυριαρχοῦν τὸ «ἡμεῖς», ἡ κοινότης τῆς ζωῆς, ἡ συμ-μετοχή καὶ τὸ σύν-εἶναι, ἡ ἀγίαστική ταύτισις τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας μετὴν θυσιαστικῆν καὶ δοξολογικῆν ἀγάπην. Αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ συγκλονιστικὸν μήνυμα τῆς ὀλολάμπρου εἰκόνας τῆς Ἀναστάσεως, τῆς Καθόδου τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν Ἄδην. Ὁ Κύριος τῆς δόξης, κατελθὼν ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς καὶ συντρίψας τὰς πύλας τοῦ Ἄδου, ἀναδύεται νικηφόρος καὶ ὀλόφωτος ἐκ τοῦ τάφου, ὄχι μόνος καὶ φέρων τὸ λάβαρον τῆς νίκης, ἀλλὰ ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὕας, συνανιστῶν, συγκρατῶν καὶ κρατύνων αὐτούς καί, ἐν τῷ προσώπῳ αὐτῶν, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον γένος καὶ ὀλόκληρον τὴν κτίσιν.

Τὸ εὐαγγέλιον τῆς Ἀναστάσεως, τῆς «κοινῆς τῶν ὄλων πανηγύρεως», τῆς καταργησάσης τὸ κράτος τοῦ θανάτου πανσθενοῦς Ἀγάπης, ἡγεῖ σήμερον εἰς ἕνα κόσμον σοβούσης κοινωνικῆς ἀδικίας, φαλκιδεύσεως τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, εἰς μίαν οἰκουμένην - Γολγοθᾶν προσφύγων καὶ μυριάδων ἀθῶων παιδίων. Ἀναγγέλλει ἐκ βαθέων ὅτι, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἡ ζωή τῶν ἀνθρώπων ἔχει ἀπόλυτον ἀξίαν. Διακηρύττει ὅτι τὰ παθήματα καὶ τὰ δεινά, ὁ σταυρός καὶ ὁ Γολγοθᾶς, δὲν ἔχουν τὸν τελευταῖον λόγον. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ θριαμβεύσουν οἱ σταυρωταὶ ἐπὶ τῶν τραγικῶν θυμάτων των. Εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ὁ Σταυρός εὐρίσκεται εἰς τὸ κέντρον τῆς εὐσεβείας, δὲν εἶναι ὅμως ἡ ἐσχάτη πραγματικότης, αὐτὸς πού ὀρίζει καὶ τὸ τελικὸν σημεῖον προσανατολισμοῦ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς. Τὸ οὐσιῶδες νόημα τοῦ Σταυροῦ εἶναι ὅτι ἀποτελεῖ ὁδὸν πρὸς τὴν Ἀνάστασιν, πρὸς τὸ πλήρωμα τῆς πίστεως ἡμῶν. Ἐπὶ τῆς βάσεως αὐτῆς, οἱ Ὁρθόδοξοι ἀναφωνοῦμεν: «Ἰδοὺ γάρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ». Εἶναι χαρακτηριστικόν, ὅτι εἰς τὴν Ὁρθοδο-

ξίαν, ἡ Ἀκολουθία τῶν Παθῶν δὲν εἶναι καταθλιπτική, ἀλλὰ σταυροαναστάσιμος, ἀφοῦ τὸ Πάθος προσεγγίζεται καὶ βιοῦται διὰ μέσου τῆς Ἀναστάσεως, ἡ ὁποία εἶναι «λύτρον λύπης». Διὰ τὸ Ὁρθόδοξον αἰσθητήριον, ἡ ἀμετάθετος σύνδεσις Σταυροῦ καὶ Ἀναστάσεως εἶναι ἀσυβίβαστος μετὰ κάθε μορφῆς ἐσωτερικῆν φυγῆν εἰς μυστικισμούς ἢ εἰς ἕνα αὐτάρεσκον εὐσεβισμόν, οἱ ὁποῖοι συνήθως εἶναι ἀδιάφοροι διὰ τὰ παθήματα καὶ τὰς περιπετείας τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἰστορίᾳ.

Τὸ κήρυγμα τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως εὐρίσκεται, εἰς τὴν ἐποχὴν μας, ἐπίσης ἀντιμέτωπον τόσον μετὴν ἀλαζονικῆν αὐτοαποθέωσιν τοῦ συγχρόνου ἐκκοσμικευμένου, λογοκρατουμένου, πεπεισμένου διὰ τὴν παντοδυναμίαν τῆς ἐπιστήμης, ἐαυτοκεντρικοῦ καὶ προσκεκολλημένου εἰς τὰ γεῶδη καὶ πρόσκαιρα ἀνθρώπου, τοῦ ἀνθρώπου χωρὶς πόθον τῆς αἰωνιότητος, ὅσον καὶ μετὴν ἀπώθησιν συνόλου τῆς Ἑνσάρκου Θείας Οἰκονομίας καὶ τοῦ «σκανδάλου» τοῦ Σταυροῦ, ἐν ὀνόματι τῆς ἀπολύτου ὑπερβατικότητος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀγεφυρώτου χάσματος οὐρανοῦ καὶ γῆς.

Ἐπὶ πᾶσι τούτοις, ἡμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι πιστοί, τιμώτατοι ἀδελφοί καὶ πεφιλημένα τέκνα ἐν Κυρίῳ, ἔμπλεοι τῆς πείρας τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως, λαβόντες φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός, ἐν παντί εὐχαριστοῦντες, τὰ ἄνω φρονοῦντες, ἔχοντες δὲ ἐντεῦθεν ἤδη τὸν ἀρραβῶνα καὶ τὰ ἐνέχυρα τῆς ἐσχατολογικῆς πληρώσεως τῆς Θείας Οἰκονομίας, ἀναβοῶμεν, ἐν Ἐκκλησίᾳ, τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη!», δεόμενοι ὅπως ὁ παθῶν, ταφείς καὶ ἀναστάς Κύριος καταυγάξῃ τὰς διανοίας, τὰς καρδίας καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, κατευθύνῃ δὲ τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθόν καὶ ἐνισχύῃ τὸν λαόν Αὐτοῦ πρὸς μαρτυρίαν τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Ἀγάπης «ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς» (Πράξ. α', 8), εἰς δόξαν τοῦ «ὑπὲρ πᾶν ὄνομα» ὀνόματος Αὐτοῦ.

**Φανάριον, Ἅγιον Πάσχα ,βιη
† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως
Βαρθολομαῖος
διάπυρος πρὸς Χριστὸν Ἀναστάντα
εὐχέτης πάντων ὑμῶν.**



ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΙΣΣΑΜΟΥ & ΣΕΛΙΝΟΥ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΠΑΣΧΑ

(2/2018)



«Ὅταν λέγῃ Ἀνάστασις, ὁ Ἑλληνικὸς λαός, κρυφία τις χορδὴ ἀναπαλλομένη εἰς τὰ μυχιαίτατα τῆς καρδίας του, ὑπενθυμίζει εἰς αὐτόν καὶ τοῦ Γένους τὴν ἀνάστασιν καὶ ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Πατρίς συναντῶνται ἐν αὐτῷ ἰσοπαθεῖς καὶ ἰσόθεοι. Καὶ ὅταν λέγῃ Ἀγάπη ὁ Ἑλληνικὸς λαός ἐκφωνεῖ τὴν γλυκυτάτην τῶν λέξεων, ἥτις κατ' ἐξοχὴν τονιζομένη ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ καὶ ἀνακηρυσσομένη ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, παρέμεινεν ἐν τῇ γλώσσῃ του τὸ κατ' ἐξοχὴν περιπαθὲς καὶ ἐγκάρδιον ρῆμα, δι' οὗ ἐκφράζει πάσαν στοργὴν καὶ πάντα ἔρωτα καὶ πᾶσαν ἀφοσίωσιν».

(**Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης,
ἀπὸ τὸ μελέτημά του «Τὸ Πάσχα»**)

Ἀδελφοί μου,

Ἡ ζωή μας τοὺς τελευταίους χρόνους καὶ καιροὺς μοιάζει μετὰ μιά ἀτελείωτη Μεγάλη Ἑβδομάδα. Γύρω μας σταυρωτές, μετὰ ἀσύλληπτο μίσος καὶ ὄχλοι, μετὰ ἀδικαιολόγητη πνευματικὴ ἀναπηρία. Κι ἡμεῖς, σάν τοὺς μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ, κάποιοι ἀρνούμεθα, κάποιοι ἐγκαταλείπουμε, κάποιοι εἰρωνεύομαστε καὶ χλευάζουμε, οἱ περισσότεροι κρυβόμαστε μετὰ φόβο ἢ ἀμήχανα, παραμένοντας στὴν νάρκη τῆς ὀλιγοπιστίας μας, θεατὲς τοῦ σταυρωμένου κόσμου καὶ ἀνθρώπου. Συνεχίζουμε νὰ σταυρώνουμε τοὺς ἄλλους, κάνοντας ἐπίδειξη τῆς δυνάμεώς μας καὶ δείχνοντας τὴν ἀσχήμια πού κρύβεται μέσα μας. Σὲ αὐτόν, λοιπὸν τὸν παραγμένο καὶ πολὺπαθο κόσμο μας,



σέ εποχές κρίσης, όπως μάθαμε να τις λέμε, λησμονώντας πως ή άκρισία που κυριαρχούσε τόσο καιρό προκάλεσε όλο αυτό τον ζόφο.

Στό παραλήρημα τής παγκόσμιας άπελπισίας και στην βοή των ποικίλων άπειλών, άνακατατάξεων και σκοταδιών άνέτειλε και πάλι τό Άγιο Φώς τής Άνάστασης. Άντηχεί και πάλι ή όμολογία των μαθητών «ότι Άνέστη όντως ό Κύριος», ένώ άκούγεται ό άντίλαλος σέ όλη τήν οικουμένη ότι «Άληθώς Άνέστη ό Κύριος». Η Παναγάπη, ό Χριστός, μέ τήν Σταύρωση και τήν Άνάστασή Του έξαγνίζει, λυτρώνει, σώζει και έλευθερώνει τον κόσμο και τον άνθρωπο, καθώς ό δικός Του Σταυρός είναι τό μέτρο τής αγάπης Του και ή Άνάστασή Του ή όμορφιά και ή δύναμη αυτής τής αγάπης.

Όμως άδελφοί μου! Πόσοι από έμάς πιστέψαμε πως μέ τήν αγάπη μπορούμε «νά άποκτήσουμε όλο τον κόσμο», όπως σημειώνει και ό Ντοστογιέφσκυ; Πόσοι από έμάς κρατάμε άναμμένη τήν λαμπάδα τής πίστης μας; Πόσοι από έμάς κατανοούμε αυτό που λέει ό ίδιος μέγας συγγραφέας, μέσω των ήρώων του έργου του «Άδελφοί Καραμαζώφ», Ζωσιμά και Άλιόσα: «Η ζωή θά σου φέρει πολλές δυστυχίες και μέ αυτές ίσα - ίσα θά γίνεις εύτυχιμένος και θά εύλογήσεις τή ζωή και θά άναγκάσεις και άλλους νά τήν εύλογήσουν. Η όδύνη είναι ή όδός τής μετανοίας, αλλά και τής χαράς. Τής χαράς, που δίνει τό ξεπέραςμα τής άποτυχίας και τής άπελπισίας, που είναι ή μεγαλύτερη άμαρτία και τό μοναδικό άδιέξοδο»; Πόσοι από έμάς πιστεύουμε ότι οι δοκιμασίες όδηγούν στην ύπομονή, ή ύπομονή στόν δοκιμασμένο χαρακτήρα και ό δοκιμασμένος χαρακτήρας στην έλπίδα· και ή έλπίδα δέν άπογοητεύει; Πόσοι από έμάς, τίς ήμέρες αυτές,

δέν άνταλλάσουμε εύχές όπου ή Άνάσταση συνδυάζεται μέ τά όνειρα, τίς προσδοκίες, τίς έλπίδες, τίς καρδιές; Φράσεις δηλ. δίχως νόημα για νά καλύψουν άπλά τήν άμηχανία και τήν άνάγκη έκφρασης μιās εύχης, σέ μιá γιορτή που πολλοί συμμετέχουν, σέ ένα γεγονός που όλοι τό γιορτάζουν, αλλά που λίγοι τό άποδέχονται και άκόμα λιγότεροι τό κατανοούν; Πόσοι από έμάς πιστεύουν τά λόγια του Χριστού: «Εάν μή ό κόκκος του σίτου πεσών εις τήν γήν άποθάνη, αυτός μόνος μένει. Εάν δέ άποθάνη πολύν καρπόν φέρει» (Ιωάν. 12,24). Πόσοι δηλαδή πιστεύουμε ότι ή θυσία και ό θάνατος έχουν άποτέλεσμα τήν Άνάσταση; Πόσοι κατανοούμε, συνειδητοποιούμε, ότι για τον Χριστό δέν υπάρχουν άδιέξοδα και άλυτα προβλήματα. Δέν υπάρχουν έμπόδια άνυπέρβλητα και πάθη άξεπέραςτα. Δέν υπάρχει άπελπισία. «Κράτα τήν ψυχή σου στόν Άδη και μή άπελπίζεσαι» (άγιος Σιλουανός). Αφού ή δική Του Άνάσταση άλλαξε τά πάντα και γέμισε τήν οικουμένη όλη μέ φώς, χαρά, έλπίδα. «Νυν πάντα πεπλήρωται φωτός, ούρανός τε και γή και τά καταχθόνια».

Αυτό τό φώς, άδελφοί μου, τό φώς τής έλπίδας, τής αγάπης, τής χαράς, τής ζωής, τό φώς που διαλύει τά σκοτάδια, νικά τον θάνατο και τήν παρακμή και μεταμορφώνει τήν ζωή μας, μέ τήν δύναμη και τήν χάρη του Άναστάντος Χριστού, αυτό τό φώς άς πλημμυρίσει και καταναγάσει τίς ψυχές και τίς καρδιές μας, μήπως και μυρίσει λίγο άνοιξη ή ζωή μας, μήπως και άνατείλει και πάλι τό χαμόγελο, μήπως και άνακαινιστούμε μέσα στην δική Του άληκτη και άπέραντη Άειζωία.

Χριστός Άνέστη! Άληθώς Άνέστη ό Κύριος! Άδελφοί και τέκνα φωτόμορφα τής Έκκλησίας μας.

Μετ' εύχών και πολλής τής έν Κυρίω Άναστάντι αγάπης,

Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΣΑΣ

† Ό Κισάμου & Σελίνου

ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ

Ένας άλλος έορτασμός

στη Μάχη τής Κρήτης.

Η Μάχη τής Κρήτης (Μάιος 1941) είναι μιá ιδιαίτερα φονική μάχη στόν πεντάχρονο Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, που στοίχισε στην ανθρωπότητα πάνω από 50 εκατομμύρια ανθρώπινες υπάρξεις και άλλες άναρίθμητες ήθικές και υλικές ζημιές.

Στόν πόλεμο αυτό που αίματοκύλισε τον κόσμο, ή Ελλάδα είχε τό μερτικό της σέ θριάμβους και θυσίες κι ή Κρήτη πιστή στην ιστορία της έκαμε τό χρέος της στην τιμή και τήν έλευθερία, αλλά και τό πλήρωσε μέ τό αίμα και τό πνεύμα της.

Τιμούμε λοιπόν τή μνήμη των γενναίων υπερασπιστών τής Κρητικής γής και έλευθερίας.

Τιμούμε τή μνήμη των πατέρων μας και των άδελφών μας, που μ' ένα όποιοδήποτε τρόπο πέσανε στη Μάχη τής Κρήτης.

Τιμούμε τή μνήμη των, αλλά και άκούμε τό παράπονό των όπως τό έκφράζει ό συγγραφέας τής Άποκάλυψης.

«Και ότε ήνοιξε (τό άρνιον) τήν πέμπτην σφραγίδα είδον υπό κάτω του θυσιαστηρίου τάς ψυχάς των έσφαγμένων διά τον λόγον του Θεού και τήν μαρτυριαν του άρνιου και έκκραξαν φωνήν μεγάλην λέγοντες. Έως πότε, ό Δεσπότης ό Άγιος και ό άληθινός, ου κρίνεις και έκδικείς τό αίμα ήμών έκ των κατοικούντων επί τής γής;» (Άποκ. 6,9).

Φωνάζουν τά θύματα των μαχών και των πολέμων, ως πότε θά γίνονται παγκόσμιοι πόλεμοι και μάχες φονικές στην Κρήτη;

Ός πότε ό άνθρωπος θά καταφεύγει στό έγκλημα του πολέμου για νά λύνει τά προβλήματα και τίς υποθέσεις που έχει μέ τό συνάνθρωπό του;

Ός πότε ή λογική του ανθρώπου θά μωραίνεται μέ τή παράκρουση των πολέμων;

Ός πότε οι θρησκείες θά κάνουν μόνο

Άπό τό βιβλίο του άοιδίμου Μητροπολιτου πρώην Κισάμου & Σελίνου κυρού Ειρηναίου Γαλανάκη, «Μαρτυρία ΕΙΡΗΝΗΣ», Χανιά 1984.

μνημόσυνα στά θύματα τών πολέμων και θά αφήνουν τόν άνθρωπο άνυπεράσπιστο στίς δαιμονικές δυνάμεις, πού σάν άτομο και σάν ομάδα έχει μέσα στόν έαυτό του;

Αυτό είναι τό παράπονο τών θυμάτων όλων τών πολέμων και προπάντων εκείνων τών άθώων, πού δέχονται τήν επίθεση μέσα στό σπίτι των από παράφρονες, έγωϊστές και συμφεροντολόγους κατακτητές.

Και τό παράπονο αυτό πρέπει νά τό ακούσουμε όλοι μας και νά τό σεβαστούμε. Άμέσως μετά τό τέλος του πολέμου οί πρώτοι Γερμανοί τουρίστες πού ήρθαν στην Κρήτη έγιναν καλόδεκτοι, χωρίς μνησικακία. Η Κρήτη έδειξε και έδω τή γενναιοδωρία και τόν ιπποτισμό της.

Από τήν άλλη πλευρά, ή Γερμανία δέχτηκε 400 χιλιάδες Έλληνες (ανάμεσα σ' αυτούς 20-25 χιλιάδες Κρήτες) νά δουλέψουν στά εργοστάσια της. Πραγματοποίησε δέ και άλλες χειρονομίες συγνώμης, όπως είναι τά έργα τής όργάνωσης «Suhnezeichen» (Συμφιλίωση) σέ πολλά καταστρεμμένα χωριά τής Κρήτης.

Τά όστά τών Γερμανών και τών Συμμάχων πού πέσανε στην Κρήτη αναπαύονται στό φιλόξενο Κρητικό χώμα, στό κοιμητήριο του Μάλεμε και χιλιάδες Έλληνες πού κλειστήκανε στά στρατόπεδα συγκεντρώσεων ή πού πέθαναν σέ άτυχήματα εργασίας, αναπαύονται τό ίδιο στό βορεινό κλίμα τής Γερμανίας.

Και από όλα τά πεδία τών μαχών και τών πολέμων του κόσμου ή ίδια κραυγή ακούγεται: Μή σκοτώνετε. Τό ίδιο μήνυμα μάς έρχεται: ΕΙΡΗΝΗ.

Σήμερα μάλιστα πού μέ τά σύγχρο-

να πυρηνικά όπλα πόλεμος θά σήμαινε όχι άπλώς μερικές χιλιάδες νά πέφτουν στά πεδία τών μαχών, αλλά γενικά καταστροφή τής ανθρωπότητας, τό θέμα τής ειρήνης γίνεται θέμα ζωής και θανάτου, για όλους τούς λαούς του κόσμου, μικρούς και μεγάλους πλούσιους και πτωχούς.

Μέσα σ' αυτήν λοιπόν τήν προοπτική τής παγκόσμιας ειρήνης, (μέ πρώτο στόχο τόν άφοπλισμό σ' Ανατολή και Δύση), είναι πού πρέπει νά γιορτάζουμε τά πολεμικά γεγονότα.

Νά γιορτάζουμε τίς μέρες τών μαχών και τών πολέμων, νά τιμούμε τά θύματά των, για νά στοχαζόμαστε πάνω στά λάθη και τά πάθη μας και όχι για νά ξεφαντώνουμε άδιαφορώντας και ν' ακονίζουμε τά μαχαίρια μας για νέους πολέμους.

Μέσα στην προοπτική αυτή και οί γιορτές για τή Μάχη τής Κρήτης θά μπορούσαν ν' αλλάξουν και νά συνδιασθούν με Συνέδρια Ειρήνης.

Στά Συνέδρια αυτά μαζί μέ τά Μνημόσυνα τών πεσόντων και μέ τήν παρουσία όλων εκείνων πού πολεμήσανε στη Μάχη τής Κρήτης (ήταν κι αυτή μιá Μάχη τών Έθνών) θά υπάρχει και ένα πρόγραμμα συζητήσεων για τήν Ειρήνη στό Μεσογειακό χώρο κα ευρύτερα στόν κόσμο.

Μέ τόν τρόπο αυτό ή Κρήτη πού χρόνια και αιώνες τώρα «υποβλέπεται» και δεινοπαθεί σάν φρούριο και στρατηγείο πολέμων θά μπορούσε νά μετατραπεί σέ στρατηγείο Ειρήνης.

Και αυτό θά ήταν τό Ίερότερο Μνημόσυνο στη Μάχη τής Κρήτης και ό καλύτερος προγραμματισμός για τό μέλλον του τόπου μας.

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Τί νά κάνουμε Για νά σώσουμε Την Ψυχή μας.

«Διδάσκαλε αγαθέ, τί ποιήσω ίνα ζωήν αιώνιον κληρονομήσω;». (Μαρκ. 10,18)

Τά παραπάνω άγιογραφικά λόγια είναι εκείνα πού άπηύθυνε κάποιος γονυπετών προς τόν Χριστόν. Είχε τήν λυτρωτική άγωνία τής σωτηρίας τής ψυχής του, ή όπως ό ίδιος άνέφερε, νά κληρονομήσει τήν αιώνια ζωή ή τόν παράδεισον όπως άλλοιως λέμε. Έναν προβληματισμόν πού όλοι πρέπει νά έχομε κάνοντας τήν κατάλληλη κάθε ήμέρα προετοιμασία.

Ό κάθε χριστιανός καθημερινά άθλείται στό στάδιο τών άρετών και όχι μονάχα τήν Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Σάν τόν άθλητήν νά τρέχει μπροστά και νά μή ρίχνει κανένα βλέμμα προς τά πίσω γιατί άλλοι θά τόν προσπεράσουν, έτσι ακριβώς όπως έκανε ό Απόστολος Παύλος, πού πρέπει νά είναι τό πρότυπό μας: «Τά μέν όπίσω έπιλανθανόμενος τοίς δέ έμπροσθεν έπεκτεινόμενος» (Φιλιπ. 3, 14). Άλλωστε «υπήρξα άνθρωπος και αυτό σημαίνει άγωνιστής» (Rilke). Και, για νά θυμηθώ πάλι τόν Απόστολο Παύλον: «Τόν άγώνα τόν καλόν ήγωνισμαι, τόν δρόμον τετέλεκα, τήν πίστιν τετήρηκα» (Β' Τιμ. 4,7).

Έκει πού κλείνομε τούς λογαριασμούς μας, τί ξοδέψαμε, τί χρωστούμε, τί μάς άπόμεινε, άς κάνομε και ένα λογαριασμόν τών άρετών μας. Νά δούμε αν πέρασε ή ήμέρα χωρίς καμμιά άρετή. Τό χωράφι άπέραντο έτοιμο νά δεχθει τήν σπορά μας. Έμεις, νά είμαστε οί καλοί σπορείς (Μαρκ. 4,3) και ό Θεός θά εύλογήσει τήν σποράν. Άλλωστε, μήν ξεχνάμε ότι «ού του θέλοντος ούδέ του τρέχοντος, αλλά του έλεούτος Θεού» (Ρωμ. 9,16).

Μήν σπληνίζομαστε στίς δικές μας δυνάμεις και μήν αναπαυόμαστε στίς «άρετές» μας. Άκόμη κι αν είμαστε εντάξει ενώπιον του Θεού κατά τή δική μας γνώμη!. Και τότε λέμε ότι είμαστε άνάξιοι. Άλλωστε, είμαστε υποχρεωμένοι ως χριστιανοί νά είμαστε καθαροί ενώπιον Του. Μάς τό λέγει ξεκάθαρα ό Χριστός «Όταν ποιήσετε πάντα τά διαταθέντα ύμίν, λέγετε ότι δοϋλοι άχρεϊοί έσμέν, ότι ό όφείλομεν ποιήσαι πεποιήκαμεν (Λουκ. 17, 10).

Στήν ζωή δέν ήλθαμε σάν μόνιμοι κάτοικοι και προπαντός κατακτητές, ήλθαμε σάν πάροικοι

Του Πανοσιολογιωτάτου Αρχιεπισκόπου
Ίγνατίου Θ. Χατζηνικολάου
Θεολόγου - τ. Λυκειάρχου
Ίεροκήρυκος Ί.Μ. Κισάμου & Σελίνου

(Πραξ. 7,6,22, Έφεσ. 2,12, Α' Πέτρ. 2,11). Η ζωή, όπως θά πει ό Μπετόβεν «είναι μιá γέφυρα πού περνά ό σκοπός τής ζωής». Και ό άπόστολος Παύλος θά πει ότι είναι άγιασμός ήμών. (Α' Θεσσ. 4,3). Στήν προς Έβραίους έπιστολή (11,13) θά πει ότι είμαστε «ξένοι και παρεπιδήμοι επί τής γής».

Μέσα, λοιπόν, στην παροδικότητα τής ζωής μας τί κάνομε για νά σώσομε τήν ψυχή μας;

Πάνω σ' αυτό τό έρώτημα άς ακούσομε τί λέγει ό Άγιος Μάξιμος ό Όμολογητής: «Εφ' όσον γνωρίσαμε λοιπόν, τόν φόβον του Κυρίου, τήν καλωσύνη και τήν φιλανθρωπία Του από τήν Παλαιά και τήν Καινή Διαθήκη, άς επιστρέψομε με όλη τήν καρδιά μας. Ποιός ό λόγος νά χαθούμε άδελφοί; Άς καθαρίσομε τά χέρια οί άμαρτωλοί. Άς άγνίσουμε τίς καρδιές μας, οί δίψυχοι. Άς ταλαιπωρηθούμε και πενήθσομε και νά κλαύσομε για τίς άμαρτίες μας. Άς δώσομε τέλος στίς πονηρίες μας και νά πιστέψομε στην εύσπλαχνία του Κυρίου. Άς φοβηθούμε τίς άπειλές Του και νά φυλάξομε τίς εντολές Του. Άς άντισταθούμε σους λογισμούς μας και νά ζητήσομε από τόν Θεόν βοήθεια και άς φυγαδεύσομε από πάνω μας τά πονηρά και άκάθαρτα πνεύματα.

Άς διεγείρομε ό ένας τόν άλλο σ' έναν παροξυσμό άγάπης και καλών έργων. Άς μή γεννηθει φθόνος μεταξύ μας και νά μήν εξαγριωθούμε όταν μάς φθονοϋν. Καλύτερα νά συμπαθήσει ό ένας τόν άλλον και μέ τήν ταπεινοφροσύνη νά γιατρευτοϋμε μεταξύ μας. Άς μήν ύπάρξει κατάκριση μεταξύ μας, μήτε είρωνία, γιατί ό ένας είναι μέλος του άλλου. Άς αποβάλλομε από πάνω μας τήν άμέλεια και τήν ραθυμία και νά σταθοϋμε με άνδρεία άγωνιζόμενοι κατά τών πνευμάτων τής πονηρίας, επειδή έχομε παράκλητο προς τόν Πατέρα τόν δίκαιο Ίησού Χριστόν».

Μνημονεύομεν Ειρηναῖον Γαλανάκην

Τοῦ κ. Βαγγέλη Θ. Κακατσάκη
Διδασκάλου - Λογοτέχνου

λίαις καὶ τῆς ἀγάπης του», ὅπως χαρακτηριστικά ἔχει γράψει ὁ ἴδιος. Ἰδιαίτερα αὐτές τίς μέρες πού συμπληρώνονται πέντε χρόνια ἀπ' τὸ φευγιό του γιὰ τὴ Χώρα τοῦ Φωτός, μνημονεύομεν Εἰρηναῖον Γαλανάκην τὸν Χριστιανόν.

Ἦμουν κι ἐγὼ ἐκεῖ... Τὴν λαμπροφόρο, τὴ βαῖοφόρο ἐκείνη ἡμέρα τῆς ἐπανενθρόνισής του στὴ φτωχικὴ πλὴν ὅμως πολὺ ἀγαπημένη Μητρόπολή του, Κισάμου καὶ Σελίνου. Εἶχε βουλιάξει ἀπὸ κόσμο τὸ Καστέλλι, πᾶνε 37 χρόνια ἀπὸ τότε. Ὁ λαὸς ἔφερνε, κάτι πού δὲν ἔχει ξαναγίνει, πίσω, μὲ τὸ "ἔτσι θέλω", τὸν ἐπίσκοπό του. Θυμοῦμαι τὴ χαρὰ στὰ λάμποντα μάτια τῶν ἀνθρώπων. Ἡ Ὁρθοδοξία (κι ὀρθοδοξία ὅπως ἔλεγε ὁ Παππούς σημαίνει ὀρθοπραξία) εἶχε νικήσει.

Ἦμουν κι ἐγὼ ἐκεῖ... Στὶς 23 Αὐγούστου 2005, ἡμέρα τῆς παραίτησής του ἀπ' τὸν ἐπισκοπικὸ θρόνο. Πατείς μὲ πατῶ σε καὶ τότε ὁ κόσμος στὸ Καστέλλι, πού τὸ βρήκε, ὅταν πρωτόρθε δεσπότης τὸ 1957 χωριὸ καὶ τὸ ἄφησε σφύζουσα ἀπὸ ζωὴ πόλη. «*Νὰ ἀγαπάτε τὸν συνάνθρωπό σας, νὰ βοηθάτε τὴ δυστυχία του, νὰ συγχωρεῖτε τὰ λάθη καὶ νὰ ὑπερασπίζετε τὸ δίκιο του, ἀπὸ τὸ ψωμί, ὡς τὴν εἰρήνη τοῦ κόσμου*», μιά ἀπ' τίς παρακαταθήκες του.

Ἦμουν κι ἐγὼ ἐκεῖ... Τὴ Μεγάλῃ Πέμπτῃ του 2013, στὶς 2 Μαΐου, τὴν ἡμέρα τῆς κηδείας του, στὴν Κίσαμο πόλη. Τὴν ἡμέρα τοῦ Μεγάλου Ἀποχαιρετισμοῦ. Στὸν "Ἰππότη τοῦ Σταυροῦ", στὸν "Φτωχούλη του Θεοῦ", στὸν "Κοινωνικὸ Ἀγωνιστὴ", στὸν "Ὁραματιστὴ Πραγματοποιό", στὸν Εἰρηναῖο τῆς εἰρήνης, στὸν Εἰρηναῖο τῆς Καρδιάς μας! Ὅχι δὲν ἔκλαιγε τὸ συρρεῦσαν ἀπ' ὅλες τίς γωνιές τῆς Κρήτης καὶ ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδας, μέγα πλῆθος. Δὲν κλαῖνε οἱ ἄνθρωποι στὴν Κοίμηση τῶν Ἁγίων! Ἅγιος στὴ συνείδηση τοῦ λαοῦ ὁ Παππούς... Ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, πού λειτουργοῦσε στὸ ὄνομά του. Ἕνας πρεσβευτὴς τοῦ οὐρανοῦ στὴ γῆ.

"Ὁ Χριστὸς σημάδεψε τὴν Κρήτη", ὁ τίτλος ἐνός ἀπ' τὰ πολλὰ (35 ἂν τὰ λογαριάζω σωστά) βιβλία πού ἔγραψε ὁ ταπεινὸς αὐτὸς ἐργάτης τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Ἀγάπης γιὰ τὸν συνάνθρωπο. "Ὁ Εἰρηναῖος σημάδεψε τὴ ζωὴ μου", ὁ τίτλος τοῦ βιβλίου πού θὰ μπορούσαν νὰ γράψουν ὅλοι ὅσοι ἔτυχε νὰ τὸν γνωρίσουν λίγο ἢ πολὺ (ἕνας ἀπ' αὐτοὺς κι ἐγὼ) ἀπὸ κοντά...



Μνημονεύομεν Εἰρηναῖον Γαλανάκην τὸν Χριστιανόν. Σέ ἐνεστῶτα μά καὶ σέ μέλλοντα χρόνο τὸ ρῆμα, ὅπως ἔχω ξαναγράψει. Καὶ γι' αὐτὰ πού εἶπε καὶ ἔγραψε, ἔτσι ὅπως αὐτὸς τὰ εἶπε καὶ τὰ ἔγραψε. Κυρίως ὅμως γι' αὐτὰ πού εἶπε καὶ ἔπραξε, ἔτσι ὅπως αὐτὸς τὰ ἔπραξε κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ὑπεραιωνόβιας γήινης παρουσίας του. Τί σημασία ἔχει ἂν τὸν γνωρίσαμε ἢ δὲν τὸν γνωρίσαμε ἀπὸ κοντά. Ὅλοι χωροῦμε στὴ μεγάλη πλατεία τῆς εὐθύνης του, τῆς εὐθύνης πού τοῦ εἶχε ἀναθέσει ὁ Θεός. Ὅλοι ἀνήκουμε στὸ «ποιμνιο τῆς φι-

Ἕνας ἀφανὴς καλόγερος τοῦ τόπου μας

Τὸ ἔτος 1977, πού τοποθετήθηκα κανονικὸς ἐφημέριος στὴν μικρὴ μὲν ἀλλὰ εὐλογημένη ἐνορία Σηρικαρίου, βρήκα σ' αὐτὴν χριστιανούς φιλότιμους, φιλόξενους, φιλόφιλους καὶ τὸ περισσότερο φιλόχριστους. Ἡ τετραετής παραμονή μου σ' αὐτὴ τὴν ἐνορία σημαδεύτηκε ἀπὸ πολλές χαρὲς καὶ εὐλογίες καὶ ἀπὸ πλούσια βιώματα καὶ ἐμπειρίες. Ἀπὸ τίς πρῶτες κιόλας ἡμέρες ἄκουσα ἀπὸ στόματα εὐσεβῶν ἠλικιωμένων ἀνθρώπων, ὅτι ἡ ἐνορία τους γέννησε καὶ ἀνέδειξε ἐνάρετες ἐκκλησιαστικὲς μορφές, μὲ πλούσια καὶ ὑπερφυσικά χαρίσματα, οἱ ὁποῖες δόξασαν τὸν Χριστὸ καὶ λάμπρυναν τὴν Ἐκκλησίαν Του.

Ἔμαθα γιὰ τὸν Ἐπίσκοπο Κισάμου καὶ Σελίνου κυρὸ Γεράσιμο Στρατηγάκη, μορφὴ ὀσιακὴ καὶ τύπο πραγματικοῦ ποιμένος, μὲ πλούσια θρησκευτικὴ, πατριωτικὴ καὶ ἐθνικὴ δράση καὶ προσφορά στὸν λαὸ τῶν ἐπαρχιῶν μας καὶ εὐρύτερα στὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος, ὁ ὁποῖος γεννήθηκε στὸν οἰκισμό Στρατηγιανὰ Σηρικαρίου καὶ ἀναπαύεται στὴν Ἱερά Μονὴ Ἁγίας Τριάδας (τῶν Τζαγκαρόλων) Ἀκρωτηρίου.

Ἄκουσα γιὰ τὸν Νικόλαο Τζανακάκη, τὸν μετέπειτα Ὅσιο Νικηφόρο τὸν Λεπρό, τὸν ἄνθρωπο τῆς ὑπομονῆς, τῆς πίστεως, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς καρτερίας, ἀπὸ τὴν γειτονία Κωσογιάννηδες, τὸν ὁποῖον κατόπιν σχετικῶν ἐνεργειῶν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Ἀμφιλοχίου, τὸν ἀγιοκατάταξε τὸ σεπτὸ Οἰκουμενικὸ μας Πατριαρχεῖο τὸ ἔτος 2013.

Πληροφορήθηκα ἀκόμα γιὰ τὸν ἐνάρετο καὶ εὐσεβῆ ἱερομόναχο Γερβάσιο Κονταζάκη, ἕναν ἀφανῆ Ἅγιο, τοῦ ὁποῖου τὴν θαυμαστὴ ζωὴ καὶ δράση, μοῦ διηγήθηκε ὁ κατὰ σάρκα ἀνιψιὸς του, μακαριστὸς πλέον Ἐμμανουήλ (Μάνος) Κονταζάκης καὶ τὴν ὁποία καταξιώνομαι ἐν συντομίᾳ

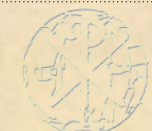
**Τοῦ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ.
Ἐμμανουήλ Μπαργωτάκη
Ἀρχιεπ. Ἐπιτρόπου Διτ. Κισάμου - Ἐφημερίου
Ἀγ. Σπυρίδωνος Καστελλίου Κισάμου**



νά γράφω.

Κατὰ τίς διηγήσεις τοῦ εὐσεβοῦς αὐτοῦ ἀνθρώπου, ὁ πατὴρ Γερβάσιος γεννήθηκε στὴ μικρὴ γειτονία Κιολιανὰ Σηρικαρίου. Οἱ γονεῖς του ἦταν φτωχοί, ἀλλὰ εὐσεβεῖς καὶ ἐνάρετοι καὶ ὁ μικρὸς γιὸς τούς ἦταν ἄκακος καὶ ἀθῶος, μὲ καρδιά γεμάτη ἀγάπη καὶ καλοσύνη πρὸς ὅλους τούς ἀνθρώπους. Δὲν εἶχε τὴν τύχη νὰ διδαχθεῖ πολλὰ γράμματα διότι ἐκείνη τὴν ἐποχὴ δὲν ὑπῆρχαν δυνατότητες γιὰ παιδείαν καὶ μόρφωση καὶ ἀπὸ μικρὸ παιδί ὁ πατέρας του τὸν ἔστειλε στὶς τριγύρω κορυφές νὰ φυλάει τὰ ζῶα τους. Μερικοὶ ἀπὸ τούς συγχωριανούς του ἐκμεταλλευόμενοι τὴν ἀθωότητα καὶ ἀνεξικακία του, πήγαιναν καὶ τοῦ ἔκλεβαν τὰ ἄρνια. Ὅμως ὁ μικρὸς βοσκὸς παρόλο πού τούς ἔβλεπε, δὲν τούς παρατηροῦσε, οὔτε ὁμολογοῦσε τὴν πράξη των στὸν πατέρα του, ἀλλὰ τούς συγχωροῦσε μὲ τὴ σκέψη ὅτι δὲν πειράζει, φτωχοὶ εἶναι, ἄς ζήσουν κι αὐτοί.

Ὅσο ὁ πατὴρ Γερβάσιος μεγάλωνε, (δυ-



στυχῶς δέν μᾶς εἶναι γνωστό τό κοσμικό του ὄνομα), διακρίνονταν καί οἱ πολλές ἀρετές του. Ἡ εὐλάβειά του πρὸς τὴν Ἐκκλησία καί ἡ ἀγάπη του πρὸς τὸν Θεό καί τοὺς Ἁγίους, τὸν ὀδήγησαν στὴν ἀπόφαση νὰ ἀφιερῶθεϊ καί νὰ μονάσει. Μὲ τὴν εὐχή τῶν γονέων του ἐγκαταλείπει τὴν πατρική ἐστία καί ἀφιερώνεται σὸ πλῆσιον τοῦ χωριοῦ του μικρὸ Μοναστηράκι τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἐκεῖ κείρεται μοναχός μὲ τό ὄνομα Γερβάσιος καί στὴν συνέχεια λαμβάνει τὴν ἱερωσύνη, ἐπιβραβεύοντας ὁ Θεός τὴν ἀμεπη ζωὴ του καί τό ταπεινὸ καί εὐλαβικὸ του φρόνημα.

Πολλοὺς κόπους καί μεγάλες θυσίες κατέβαλε σὸ νὰ ἀνακαινίσει τὰ ἀνήλιαγα ρημαγμένα κελιά τῆς μικρῆς αὐτῆς μονῆς, σὶ ὅποια ἔζησε περίπου ἑξήντα χρόνια. Τό κρεβάτι του πέτρινο, ἡ τροφή του λιπὴ καί τό σκέπασμά του τίς κρύες νύκτες τοῦ χειμῶνα, ἡ κάπα πού εἶχε ὡς βοσκός. Συνεχῆς μέριμνά του ἦταν, νὰ διαφυλάξει τὴν ζωὴ του καί νὰ τὴν κρατήσῃ ἀμόλυντη ἀπὸ τίς ἐπιθέσεις τοῦ διαβόλου. Ἡ προσευχὴ καί οἱ ἀκολουθίες τὸν συνέπαιρναν, ἀλλὰ καί οἱ συνεχεῖς λειτουργίες τὸν ὀδηγοῦσαν μέχρι τὰ κράσπεδα τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης τοῦ Θεοῦ. Ὡρα πολλὴ προσευχόταν μπροστὰ σὸν Ἐσταυρωμένο Λυτρωτῆ πρὶν ἀπὸ κάθε θεία Λειτουργία, ἀλλὰ καί πολλὴ ὥρα μετὰ ἀπ' αὐτήν, εὐχαριστοῦσε τό Θεό, πού δέχθηκε τὴν προσφορά του ἀπὸ τὰ ἀμαρτωλὰ χέρια του, ὅπως συνήθιζε νὰ λέει.

Ἀγαποῦσε τὴν φύση, τὰ ζῶα, τὰ πουλιά, τὰ δένδρα καί γενικά ὅλη τὴν δημιουργία τοῦ Θεοῦ, μὲ μία μουσική ἀγάπη καί προσπαθοῦσε νὰ τὰ διαφυλάξῃ ὡς κόρη ὀφθαλμοῦ.

Γύρω ἀπὸ τὴν Μονὴ του φύτεψε πολλὰ καρποφόρα δένδρα καί ἐλιές, γιὰ τίς προσωπικές του ἀνάγκες, ἀλλὰ καί γιὰ νὰ δίνει τὴν ἀγάπη του στοὺς φτωχοὺς χωριανούς του, στοὺς περαστικούς, ἀλλὰ καί σέ κάθε ἐνδεῆ καί ἔχοντα ἀνάγκη. Κατὰ τὴν συνήθεια τῶν μοναχῶν καλλιεργοῦσε ἓνα κλῆμα καί ἓνα μικρὸ κῆπο μὲ λαχανικά, λίγα ἀπὸ τὰ ὅποια κρατοῦσε καί τὰ ὑπόλοιπα τὰ σκορποῦσε ἀπλόχερα.

Κάποτε, πού ὁ πατὴρ Γερβάσιος, εἶχε μεταφέρει μὲ ζῶο τὸν ἐλαιόκαρπὸ του στὴν πλῆσιον τῆς μονῆς φάμπρικα (παλαιοῦ τύπου ἐλαιοτριβεῖο) σὸ χωριὸ Καλάθηνες, μερικοὶ πού τὸν εἶδαν,

ἐκμεταλλεόμενοι τὴν ἀπουσία του ἀπὸ τὴν μονή, ἔτρεξαν νὰ τοῦ κόψουν τὰ λάχανα. Ὅμως πλησιάζοντας σὸν κῆπο εἶδαν τὸν παππούλη νὰ βρίσκεται ἐκεῖ καί σάσισαν. Ἀπελπισμένοι ἔφυγαν τρέχοντας καί ἐπέστρεψαν ἄπρακτοι σὸ χωριό τους. Ἐκεῖ τοὺς περίμενε ἡ δεύτερη μεγαλύτερη ἐκπληξη, ὅταν εἶδαν τὸν γέροντα νὰ βρίσκεται στὴν φάμπρικα καί νὰ βοηθᾷ τοὺς ἐργάτες. Τότε κατάλαβαν ὅτι πρόκειται περὶ ὑπερφυσικοῦ γεγονότος, πῆγαν καί τοῦ ἔβαλαν μετάνοια, ζήτησαν συγγνώμη καί διηγήθηκαν τό πάθημά τους. Ὁ γέροντας χαμογέλασε καί τοὺς εἶπε. Νὰ κόψετε λάχανα μόνο μὴ γίνεσθε κλέπτες.

Ὅταν ὁ τότε Ἐπίσκοπος κυρός Ἄνθιμος Λελεδάκης, ἐπισκεπτόμενος τὴν ὄρεινὴ ἐνορία Σηρικαρίου πέρασε ἀπὸ τό μοναστηράκι τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, πρότεινε σὸν παππούλη νὰ τὸν χειροθετίσει πνευματικὸ πατέρα, γιὰ νὰ ὠφελῆσει ψυχές. Ἐκεῖνος ὅμως δέν δέχτηκε καί ἀπάντησε σὸν Δεσπότη μὲ τὴν ἀπλότητα πού τὸν διέκρινε. Ἀγράμματος εἶμαι Δεσπότη μου, τί ὠφέλεια ἐγὼ θὰ δώσω; Καί ὁ Ἐπίσκοπος ἐξεπλάγη ἀπὸ τὴν ταπείνωση τοῦ Ἁγίου ἀνδρός.

Δύο μέρες δέν φάνηκε σὸν κῆπο του, οὔτε στὴ βοσκή τῶν ζῶων του καί οἱ συχωριανοὶ του ἀνησύχησαν. Πῆγαν καί βρῆκαν τὸν γέροντα σὸ πέτρινο κρεβάτι του νὰ ἔχει παραδώσει τό πνεῦμα καί νὰ ἀναπαύεται τὸν αἰώνιο ὕπνο τοῦ δικαίου. Ἦταν μῆνας Φεβρουάριος τοῦ ἔτους 1930. Μὲ δάκρυα καί μὲ σεβασμὸ τὸν ἔθαψαν μέσα σὸ μοναστηράκι του, δίπλα ἀπὸ τὸν ναό, ἀνάμεσα σὶ δύο κυπαρίσσια πού ὁ ἴδιος εἶχε φυτέψει.

Στό τόπο πού μούσκεψε μὲ τὸν ἰδρῶτα τῶν ἀγώνων του καί ἀγίασε μὲ τὴν προσευχὴ του ἐκεῖ ἀναπαύεται. Στόν τόπο, τὸν ὅποιον λειτούργησε καί ὑπηρετήσε μὲ πίστη καί ἀφοσίωση, ἐκεῖ βρίσκεται ὁ ἀπέριπτος τάφος του.

Ἀπὸ κεῖ ψηλά εὐλογοεῖ τὴν περιοχὴ καί τοὺς ἀνθρώπους τῆς καί ἀπὸ τὸν οὐρανό, ἡ μακαρία ψυχὴ του πρεσβεύει γιὰ ὅλους ἐμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς πού καταζιωνόμαστε μετὰ ἀπὸ τόσα χρόνια νὰ συλλέξουμε τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα καί νὰ χαράξουμε λίγες γραμμὲς ἀπὸ τὴν θαυμαστὴ ζωὴ του, εἰς αἰώνιο μνημόσυνο του καί ὠφέλεια τῶν ζώντων ἀδελφῶν.



Σκέψεις... ἀπὸ μίαν ἐθελόντρια*

Μεγάλῃ ἑβδομάδα. Χρόνος περίσκεψης καί περισυλλογῆς.

Προετοιμασίας γιὰ τὴν Ἀνάσταση. Ὅσο πλησιάζουμε τίς γιορτινὲς μέρες μίαν αὔρα ἀδρεναλίνης διαπερνᾷ τὸν κόσμο. Ὅλοι κινοῦνται πὸ βιαστικά, πὸ ἀγχωτικά. Οἱ νοικοκυρὲς ἀνασκουμπῶνται γιὰ νὰ τὰ προλάβουν ὅλα. Συμμαζέματα τοῦ σπιτιοῦ καί μαζί τὰ παραδοσιακά ψησίματα. Κουλουράκια, τσουρέκια, κρεατότουρτες, αὐγά. Οἱ νοικοκύρηδες κάνουν σχέδια γιὰ τὸν ὀβελία. Ποῦ καί πῶς θὰ γίνει τό παραδοσιακὸ σούβλισμα. Χειροκίνητα ἢ μὲ ἀγοραστούς καί αὐτοσχέδιους μηχανισμούς. Ὅλοι σέ μίαν ἔξαψη, σέ μίαν ὑπερκινητικότητα. Στὰ μαγαζιά τροφίμων ἀρχίζουν νὰ σχηματίζονται οὐρές καί ὁ καταναλωτισμὸς φτάνει σὸ ἀποκορύφωμά του. Ὅλοι προετοιμαζόμενοι γιὰ τὴ μεγάλη γιορτῆ.

Ὅλοι; Ὅχι, ὄχι ὄλοι.

Μέσα σὶ νοσοκομεῖα κάποιοι θὰ ζήσουν μόνο τὴν Σταύρωση. Παρ' ὅλες τίς προσπάθειες καί τὴν καλὴ διάθεση γιαιτρῶν καί νοσηλευτῶν, ἡ θεραπεία δέν εἶναι πάντα δεδομένη. Ὁ πόνος δέν εἶναι πάντα ἀντιμετωπίσιμος.

Μέσα σὶ κάθε λογῆς Ἰδρύματα στέγασης μοναχικῶν καί ἀνήμπορων ἀνθρώπων, πολλοὶ βιώνουν μίαν συνεχῆ Μεγάλῃ ἑβδομάδα. Ἐχουν τὰ ὑλικά ἀγαθὰ πού χρειάζονται γιὰ νὰ συνεχίσουν νὰ ζοῦν. Τοὺς παρέχεται σίτιση, ἔνδυση καί ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψη. Μὰ δέν τοὺς φτάνουν αὐτὰ. Χρειάζονται καί κάτι περισσότερο. Κάτι πού δέν ἔχει νὰ κάνει μὲ τὴν ὕλη. Μὰ μὲ τὰ ἀνθρώπινα συναισθήματα. Γνωϊάσιμο, ἀνθρώπινη ἐπαφή καί ἐπικοινωνία ἀναζητοῦν οἱ ξεχασμένοι καί παραιτημένοι τῆς ζωῆς.

Μέσα σὶ κοιμητήρια πολλοὶ, θρηνοῦν ἀπώλειες ἀγαπημένων τους καί περνοῦν ἀπαρηγόρητοι, ἀτελειώτες ἑβδομάδες τῶν Παθῶν.

Μέσα σὶ ἀδειασμένα ἀπὸ ἀνθρώπους σπίτια, πού ἀκόμα ἀντιβοοῦν ἀπὸ ἀλλοτινὲς οἰκογενειακές χαρές, ἠλικιωμένοι καρτεροῦν νὰ δοῦν τό πρόσωπο τοῦ ξενιτεμένου παιδιοῦ τους μέσα στὴν ὀθόνη τοῦ ὑπολογιστῆ καί νὰ παρηγορηθοῦν μὲ τὴ σκέψη πὸς στὴν ξενιτειὰ ἀναγνωρίζονται καί ἀνταμείβονται οἱ ἰκανότητες καί τὰ προσόντα του ἔτσι ὅπως δέν ἀναγνωρίστηκαν ποτὲ στὴν δικιά μας χώρα.

Μέσα σέ ἐπιχειρήσεις, πού κάθε λίγο καί λιγάκι βάζουν λουκέτο, ἀνθρωποὶ χάνουν τὴν δουλειά τους, τὸν αὐτοσεβασμὸ τους

καί τὴν ἐλπίδα γιὰ μίαν ζωὴ ἀξιοπρεπὴ καί χρήσιμη... Ἄνθρωποι, σταυρώνονται καθημερινὰ σ' ὅλα τὰ μήκη καί τὰ πλάτη τῆς γῆς, πεινασμένοι κυνηγημένοι, ξεσιπωμένοι. Παιχνιδάκια σὶ χέρια τῶν ἰσχυρῶν τοῦ κόσμου, πού μετράνε τὸν πλοῦτο τους μὲ ἀριθμούς καί ὄχι μὲ συναισθήματα.

Πάντα κάποιοι θὰ εἶναι ἐκτὸς τοῦ καταλόγου τῶν χαρῶν καί τῶν ἐορταζόντων.

Πόσο περισσότερο γίνονται αἰσθητὲς ἡ μοναξιά καί ἡ ἀνημπόρια μέσα σὶς γιορτές. Σάν οἱ πόνοι καί τὰ βάσανα νὰ μεγεθύνονται τίς χρονιὰρες μέρες. Πόσο πὸ πολύ φαίνεται ἡ ἔλλειψη τῶν ἀγαπημένων μέσα σὸ γενικὸ κλίμα τῆς χαρᾶς.

Ἄς μὴν τοὺς ξεχάσουμε αὐτοὺς τοὺς δυσκολεμένους ἀνθρώπους, ἐμεῖς οἱ πὸ τυχεροὶ. Ἄς τοὺς ἀφιερῶσωμε λίγο χρόνο. Ἄς τοὺς ἀπλώσωμε τό χέρι. Ἄς τοὺς δείξωμε ὅτι σ' αὐτὴν τὴν δύσκολη, ἀπρόσωπη καί πολλές φορές ἀπάνθρωπη ἐποχὴ πού ζοῦμε, ὑπάρχουν ἀκόμα Ἄνθρωποι.

Καλὸ Πάσχα μὲ ὑγεία.



* Τῆς κ. Μπεμπλιδάκη Ἀγγελικῆς. Ἀναδημοσίευση ἀπὸ τὴν Ἐφημερίδα Χανιώτικα Νέα. Φύλλο τῆς Μ. Τετάρτης, 4/4/2018.

13 Μαΐς. Ημέρα της Μητέρας

Άχ! βρέ μάνα, βιάστηκες να φύγεις! Τι νόμισες; Μεγαλώσαμε και δέ σε χρειαζόμαστε;

Μέ τα χρόνια ή έλλειψη μεγαλώνει και ή ανάγκη πολλαπλασιάζεται.

“Όσα χρόνια και αν περάσουν, όσα και αν περάσαν ή μάνα παραμένει μάνα! Είναι πάντα εκεί είτε τήν έχεις είτε όχι!

Σού μιλω συνέχεια και αναστενάζοντας λέω “άχ! βρέ μάνα” και έτσι βρίσκω τήν εύκαιρία να ξεστομίσω αυτή τήν εύλογημένη λέξη εφόσον δεν υπάρχει άλλος τρόπος πιά να τήν πω.

Φέρνω στό μυαλό μου τά λόγια σου “όταν θά κάνεις παιδιά θά μέ θυμηθείς!” Καί ναι, σέ θυμάμαι συνέχεια.

Καί επαναλαμβάνω συμπεριφορές, εκφράσεις, κουβέντες δικές σου, έτσι αυθόρμητα χωρίς να τό σκέφτομαι.

Καί τά παιδιά μου μέ καταλαβαίνουν και σωπαίνουν, όταν τά ζαλιζω μιλώντας τους για σένα.

Που είσαι βρέ μάνα να μέ δεις που όταν άρρωσταίνω, όταν δειλιάζω μπροστά στις απαιτήσεις τής ζωής, σφίγγω τά δόντια και συνεχίζω να παλεύω και άς μήν έχω τήν άγκαλιά σου να κρυφτώ και να παρηγορηθώ.

Άχ! μάνα! Μεγάλωσα και ακόμα πηγαίνω κάθε μέρα στό σχολείο!

Τώρα πιά όμως πηγαίνω επειδή μου άρέσει. Ναι, πηγαίνω μέ χαρά γιατί θέλω να προσφέρω.

Γιατί θυμάμαι τά λόγια σου, “ποτέ δέ βγαίνεις χαμένος όταν προσφέρεις μέ τήν καρδιά σου, όταν βοηθάς και άγαπάς”.

Και εγώ αγαπώ αυτό που κάνω!

Άχ! μάνα! Δεν είσαι εδώ να διαφωνήσουμε, να τσακωθούμε, να μέ συμβουλευσεις για να μπορώ μετά να καταλάβω τις φιλενάδες μου που γκρινιάζουν για τά στραβά των μανάδων τους και τους τσακωμούς μαζί τους.

Άγκαλιάστε τις μανάδες σας γιατί άλλος

.....
Τής κ. Δέσποινας Χατζάκη.

Άπό τήν ιστοσελίδα: <http://www.loveletters.gr>



άνθρωπος για να σε αγαπήσει και να σε πονέσει πιο άδοξα δεν υπάρχει.

Η μητρική αγάπη δέ γνωρίζει από συμφέροντα!

Η ευχή τής μάνας έχει τή δύναμη να νικήσει τά πάντα. Προσπαθώ κάθε μέρα να γίνομαι καλύτερη μάνα για τά παιδιά μου -όπως μέ είχες συμβουλευσει- παλεύοντας μέ τά λάθη μου και τις υπερβολές μου!

Θυμάμαι που μάς έλεγες “ευχή τής μάνας γύρευε και τά βουνά άνέβα” γι αυτό πάντα θά σου ζητώ τήν ευχή σου για να έχω τή δύναμη να βλέπω τή ζωή σαν μία όμορφη και εύκολη άνηφοριά!



Θρησκευτικές Διαδρομές στην Ήρα Μητρόπολη Κισάμου ή Γελίνου

ΜΕΡΟΣ Α'

Η Ι. Μητρόπολη Κισάμου και Σελίνου, που περιλαμβάνει τις ομώνυμες πρώην έπαρχίες Κισάμο και Σέλινο, έδρευε στην πόλη τής Κισάμου.

Έπαρχία Κισάμου

Ένας άνυπολόγιστος άξιας θησαυρός σε Έκκλησίες, έξωκκλήσια, Μοναστήρια και εκκλησιαστικά Μουσεία, βρίσκεται διάσπαρτος σε όλη τήν έκτασή τής. Άκολουθώντας τή νέα έθνική οδό Χανίων - Κισάμου, ο επισκέπτης φτάνει στη γραφική κωμόπολη Κολυμβαρίου, όπου βρίσκεται τό Ιστορικό Μοναστήρι τής Παναγίας Γωνιάς.

Α' Διαδρομή.

1) Κολυμβάρι Ή. Μονή Γωνιάς.



Η Ή. Πατριαρχική Μονή Γωνιάς κτίσθηκε κατά τό άμισό του 17ου αι. στη βάση τής χερσονήσου Σπάθα.

Τό τρίκογχο μέ τρούλο καθολικό, τό οποίο είναι αφιερωμένο στην Κοίμηση τής Θεοτόκου, είναι κτισμένο στην ανατολική πλευρά τής αυλής. Κατά τόν 19ο αιώνα προστέθηκαν πλευρικά παρεκκλήσια, αφιερωμένα στον Άγιο Χαράλαμπο και στον Άγιο Νικόλαο, νάρθηκας και ύψιλο κωδωνοστάσιο. Ο ναός διασώζει τό αρχικό ξυλόγλυπτο τέμπλο του 17ου αι. μέ τις εικόνες του ζωγράφου Παρθενίου κ.ά., ενώ στους τοίχους και στα παρεκκλήσια εκτίθενται και άλλες εικόνες τής Κρητικής Σχολής. Ίδιαίτερα φροντισμένη είναι ή τράπεζα στη ΒΑ γωνιά τής Μονής και τό Ήγουμενείο στην ΝΑ πλευρά. Στο σκευοφυλάκιο, στη νότια πτέρυγα, υπάρχει έκθεση μέ σημαντική συλλογή φορητών εικόνων από τόν 14ο αι. κ.έ., μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται σημαντικά έργα του εργαστηρίου του Άνδρέα Ρίτζου, καθώς και των ζωγράφων Ήσαΐα, Κωνσταντίνου Παλαιόκαπα, Νείλου ιερομονάχου, Κωνστα-

τίνου Σγουρού, Γεωργίου Στάν κ.ά. Επίσης εκτίθενται άμφια, σταυροί εύλογίας και ένα αντίμνησιο του κρητικού Πατριάρχη Άλεξανδρείας Μελετίου Πηγά. Ίδιαίτερα αξιόλογη είναι ή βιβλιοθήκη τής Μονής, ή οποία περιέχει σημαντικό αριθμό παλαιότυπων βιβλίων και μερικά χειρόγραφα που χρονολογούνται ανάμεσα στον 17ο και τόν 19ο αιώνα. Έφρέσιος Εικόνα τής Μονής είναι ή Εικόνα τής Παναγίας τής Έλεούσας.

2) Ο.Α.Κ.



Η Όρθόδοξος Άκαδημία Κρήτης, πνευματικό Ίδρυμα παγκόσμιας άκτινοβολίας, που καλλιεργεί τόν Οικουμενικό Διάλογο, τόν διάλογο μεταξύ πίστης και επιστήμης και φιλοξενεί διεθνή Συνέδρια, πανελλήνια και τοπικά. Άνήκει στην Ή. Μητρόπολη Κισάμου και Σελίνου και έχει τήν πνευματική του αναφορά στό Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Μέ άφετηρία τό Κολυμβάρι ή διαδρομή Σπηλιά - Έπισκοπή - Δελιανά - Βουλγάρω δίνει τήν εύκαιρία στον επισκέπτη να γνωρίσει σπουδαία Έκκλησιαστικά Μνημεία.

3) Σπηλιά - Μαραθοκεφάλα.

Στό κεφαλοχώρι Σπηλιά σώζεται ο μονόκωρος, καμαροσκέπαστος ναός τής Παναγίας μέ καλής ποιότητας



τοιχογραφίες των μέσων του 14^{ου} αιώνα. Στο κέντρο του οικισμού υπάρχει ο Ναός του Μιχαήλ Ἀρχαγγέλου, με αξιόλογο φορητό διάκοσμο. Σέ σύγχρονο κτίσμα, δίπλα στον κεντρικό ναό της Παναγίας της Μυρτιδιώσσης, στεγάζεται ενδιαφέρουσα εκκλησιαστική συλλογή με εικόνες, παλαιά βιβλία, εκκλησιαστικά καί λαογραφικά αντικείμενα.

Σέ μικρή απόσταση από τή Σπηλιά καί στον γραφικό οικισμό Μαραθοκεφάλα βρίσκεται τό Σπήλαιο του Ἁγ. Ἰωάννου του Ἐρημίτου, μέ τό πνευματικό του Ἴουχαστήριο. Στο ιστορικό αὐτό Σπήλαιο τελεῖται κάθε χρόνο ἡ κατανυκτική Θ. Λειτουργία τῶν Χριστουγέννων.

4) Ἐπισκοπή



Στό χωριό Ἐπισκοπή εἶναι κτισμένος ὁ ἰδιόμορφος παλαιοχριστιανικός Ναός - βαπτιστήριο του Μιχαήλ Ἀρχαγγέλου. Πρόκειται γιά περίκεντρο ὀρθογώνιο κτίσμα, πού ἀναπτύσσεται γύρω ἀπό μεγάλο, βαθμιδωτό ἐξωτερικά καί μασοειδή ἐσωτερικά τροῦλλο, (ροτόντα). Ὅσον ἀφορᾷ στή χρήση, ὅταν ἡ πόλη Κίσαμος εἶχε ἀρχίσει νά παρακμάζει, κατά τή δευτέρη Βυζαντινή περίοδο, ἡ ἔδρα τῆς ἐπισκοπῆς μεταφέρθηκε στήν ἐνδοχώρα καί ὁ ναός χρησιμοποιήθηκε ὡς καθεδρικός. Μετά τήν μεταφορά τῆς Ἐπισκοπῆς ἐκεῖ κατά τή βενετοκρατία, στήν περίοδο τῆς τουρκοκρατίας λειτουργοῦσε πάλι ὡς καθεδρικός μέ τήν ἀνέγερση ἐπισκοπεῖου στά δυτικά προκτίσματα, πάνω ἀπό τό αἶθριο. Ἐδῶ διέμενε ὁ Ἐπίσκοπος Κισάμου Μελχισεδέκ ὁ ὁποῖος ἀπαγχονίστηκε ἀπό τοὺς Τούρκους τό 1821 στήν πλατεία τῆς Σπλάντζιας Χανίων καί τιμᾶται ἀπό τήν Ἐκκλησία ὡς Ἱερομάρτυρας. Ἐχει καθιερωθεῖ στόν Ναό αὐτό, κάθε πρώτη Κυριακή του μηνός Αὐγούστου, νά γίνεται μαζί μέ τήν Ἱερά Παράκληση καί ἡ εὐλογία τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

5) Δελιανά (Ι. Ν. Ἁγ. Ἰωάννου Προδρόμου).

Στή συνοικία Πρόδρομος, του χωριού Δελιανῶν, διασώζεται ὁ μονόχωρος καμαροσκεπαστος ναός του Ἁγ. Ἰωάννου του Προδρόμου. Πρόκειται γιά ἰδιαίτερα ἐπίμκες κτίριο, τό ὁποῖο ἀρχικά χωριζόταν σέ νάρθηκα καί κυρίως ναό. Ὁ ναός εἶχε ἀρχικά κτιστό τέμπλο καί ἓνα εἶδος μικροῦ θρόνου στήν κόγχη του ἱεροῦ. Ὁ τοιχογραφικός διάκοσμος του κυρίως ναοῦ πού ἀποκαλύφθηκε πρόσφατα, εἶναι ἔργο καλοῦ, λαϊκοῦ καλλι-



τέχνη του β' μισοῦ του 13^{ου} αἰώνα. Μπορεῖ νά ἀποδοθεῖ στό γνωστό ζωγράφο Μιχαήλ Βενέρη.

6) Βουλγάρω (Ἁγ. Βαρβάρα).



Συνεχίζοντας τήν πορεία στήν ἐνδοχώρα τῆς Κισάμου φθάνομε στό χωριό Βουλγάρω, ὅπου σώζεται ὁ μέγας ἐρειπωμένος ναός τῆς Ἁγίας Βαρβάρας, στόν τύπο του σταυροειδῆ ἐγγεγραμμένου μέ τροῦλλο καί μεταγενέστερο νάρθηκα, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε πιθανόν καθολικό παλαιᾶς, πατριαρχικῆς μονῆς. Ἀπό τόν τοιχογραφικό διάκοσμο, χρονολογημένο στό β' μισό του 11^{ου} αἰώνα, μέρος διασώζεται ἐπί τόπου καί μέρος ἀπό τά πεσμένα τμήματα ἔχει ἀποτοκισθεῖ καί ἐκτίθεται στή Βυζαντινή καί Μεταβυζαντινή Συλλογή Χανίων καί στό Μουσεῖο Μπενάκη, ἐνῶ μέρος τῆς φυλάσσεται σίς ἀποθήκες τῆς 28ης ΕΒΑ.

7) Κίσαμος (Ι.Μ. Παρθενῶνος).



Σέ ἀπόσταση περίπου 7 χιλιομέτρων ἀπό τό Βουλγάρω συναντᾶμε τήν πόλη τῆς Κισάμου (Καστέλλι) πού ἔχει τήν ἔδρα τῆς Ἱ. Μητρόπολης Κισάμου Σελίνου. Νοτιοδυτικά τῆς Κισάμου καί πάνω σέ γραφικό λοφίσκο βρίσκεται ἡ γυναικεῖα Ἱερά Μονή Ζωοδόχου Πηγῆς Παρθενῶνος κτισμένη ἀπό τόν ἀοίδιμο Μητροπολίτη Ἄνθιμο Λελεδάκη.

(συνεχίζεται...)

ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΟΥ ΝΑΟΥ ΟΣΙΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΛΕΠΡΟΥ



Μέ τήν χάρη του Θεοῦ καί τίς ἀκοίμητες πρεσβεῖες του Ὁσίου καί Θεοφόρου πατρός ἡμῶν Νικηφόρου του Λεπρού, προχωροῦν μέ γρήγορους ρυθμούς οἱ ἐργασίες ἀνέγερσης του Ἱ. Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ, ἀφιερωμένου εἰς τόν Ὅσιο Νικηφόρο τόν Λεπρό. Πρόκειται γιά τόν πρῶτο Ναό πού ἀνεγείρεται εἰς τήν Μεγαλόνησο Κρήτη καί ὁ ὁποῖος κτίζεται εἰς τήν γενέτειρα του Ὁσίου Νικηφόρου, τό ὄμορφο καστανοχώρι Συρικάρι Κισάμου, σέ οἰκόπεδο πού προσέφερε εἰς τήν Ἱ. Μητρόπολη Κισάμου καί Σελίνου ἡ κατά σάρκα οἰογένειά του (Τζανακάκη). Παραπλεύρως του Ναοῦ εὐρίσκεται καί ἡ οἰκία ὅπου γεννήθηκε ὁ Ὅσιος Νικηφόρος, ἡ ὁποία καί ἐκείνη δωρήθηκε. Θά ἀναπαλαιωθεῖ καί δά ἐνταχθεῖ εἰς τό προσκύνημα του Ὁσίου Νικηφόρου.

Τά θυρανοξία του Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ δά τελεῖσει ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός ἡμῶν Πατριάρχης κ.κ. Βαρδολομαῖος, τό ἑσπέρας τῆς Τρίτης, 2 Ὀκτωβρίου τρέχοντος, ἔτους μέ τήν συμμετοχή Προκαθημένων καί ἄλλων κατά τόπους Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τῶν Μακαριωτάτων Πατριαρχῶν: Ἀλεξανδρείας κ. Θεοδώρου, Ἱεροσολύμων κ. Θεοφίλου, του Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Χρυσοστόμου, ὡς καί ἐκπροσώπων ἐκ τῶν ἄλλων Πατριαρχείων καί Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν.

Συγκινητικές οἱ μαρτυρίες καί προσφορές ἀνθρώπων πού ἔχουν εὐεργετηθεῖ ἀπό τόν Ὅσιο Νικηφόρο, καθώς ὁ Ναός κτίζεται μέ τήν ἀγάπη καί στήριξη προσώπων πού εὐεργετημένοι ἀπό τόν μέγало αὐτό Ἅγιο του τόπου καί τῆς οἰκουμένης ἐπιθυμοῦν νά συνδράμουν εἰς τό κτίσιμο του δικοῦ Του σπιτιοῦ. Ὑπάρχουν μαρτυρίες ἀνθρώπων πού ὁ Ὅσιος Νικηφόρος, τήν ὑπαρξη του Ὁποῖου δέν γινώριζαν, παρουσιάστηκε σέ ἐνύπνιο καί τοὺς παρήγγειλε νά φτιάξουν συγκεκριμένο εἶδος «στό σπῆτι Του στό Συρικάρι». Ἦδη ἔχουν προσφερθεῖ τό τέμπλο, οἱ εἰκόνες, καντήλια, ἀρχιερατικός δρόνος, καμπάνες, καμπαναριό, κ.ἄ. Ἐκκρεμεῖ ὁ λοιπός ἐξοπλισμός (στασίδια, ψαλτήρι, εἰκονοστάσι, πολυέλεοι, κ.ἄ.), ὡς ἐπίσης καί κατασκευές (κουφώματα, κεραμοσκεπή, διαμόρφωση περιβάλλοντος χώρου, κ.ἄ.). Πρός τόν σκοπό αὐτό ἡ Ἐραδική Ἐπιτροπή, πού ἔχει συσταθεῖ, ἔχει ἀνοίξει εἰδικό λογαριασμό εἰς τήν Ἐθνική Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, (GR430110390000039029609078 - Ι.Ν. Ἁγ. Κων/νου Συρικαρίου). Ἐπίσης ἔχει ὀρίσει ὑπεύθυνο ἐπικοινωνίας καί ἐνημέρωσης τόν Ὅσιολ. Ἱερομόναχο π. Χρῖσανδο, ἀδελφό τῆς Ἱ. Πατριαρχικῆς Μονῆς Ὀδηγητρίας Γωνιάς, τηλ. 28240-22281.



ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

(ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2018)

5^ο Φεστιβάλ Παιδικού και Έφηβικού Βιβλίου στην Ί. Μητρόπολή μας



Πλημμύρισε τό Τσατσαρωνάκειο Πολυκέντρο της Ί. Μητροπόλεώς μας από χαμόγελα και φωνές εκατοντάδων παιδιών από Σχολεία της ευρύτερης περιοχής τά όποια, μέ τήν έγκριση τής Α/θμιας και Β/θμιας Έκπαίδευσης Ν. Χανίων, μετείχαν εις τό 5ο Φεστιβάλ Παιδικού και Έφηβικού Βιβλίου πού διοργάνωσε τό Τσατσαρωνάκειο Πολυκέντρο. Η μαθητιώσα νεολαία του τόπου είχε τήν ευκαιρία νά συναντηθει και συνομιλήσει μέ τήν έκλεκτή συγγραφέα Παιδικών και Έφηβικών Βιβλίων κ. Άθηνά Ντάσιου-Γιάννου, νά περιηγηθει εις τήν έκθεση Παιδικού και Έφηβικού Βιβλίου, μέ δεκάδες τίτλους βιβλίων, και νά έπισκεφθει έκθεση Ψηφιδωτού μέ έργα των μαθητών του Έργαστηρίου Ψηφιδωτού πού λειτουργεί στό Τσατσαρωνάκειο. Η έναρξη των δρά-

σεων πραγματοποιήθηκε μέ τά Έγκαίνια τής Έκθεσης Ψηφιδωτού και όμιλία από τήν συγγραφέα κα. Ντάσιου, μέ θέμα: «Σύγχρονο παιδί και βιβλίο... Τρόποι προσέγγισης». Άκολουθως ό δάσκαλος του Έργαστηρίου Ψηφιδωτού κ. Μανώλης Ρουκούδης αναφέρθηκε εις τήν Σχολή Ψηφιδωτού πού λειτουργεί στό Τσατσαρωνάκειο και τήν τέχνη τής ψηφιδογραφίας. Παράλληλες δράσεις όπως παρουσιάσεις βιβλίων, θεατρικά δρώμενα, άφηγήσεις παραμυθιών, κ.ά. έλαβαν χώρα κατά τό 5ημερο Φεστιβάλ Παιδικού και Έφηβικού Βιβλίου.

Μνημόσυνο μητρός Πατριάρχου Άλεξανδρείας

Εις τόν Ί. Ναό Άγ. Νικολάου Άλικαρνασσοῦ τελέστηκε τό έτήσιο μνημόσυνο τής μητρός του Μακαριωτάτου Πάπα και Πατριάρχου Άλεξανδρείας κ. Θεοδώρου, μακαριστής Κλεοπάτρας. Τής πολυαρχιερατικής Θείας Λειτουργίας προεξήρχε ό Σεβ. Αρχιεπίσκο-



πος Κρήτης κ. Ειρηναίος, συλλειτουργούντων Ίεραρχών του Άλεξανδρινου Θρόνου, τής Έκκλησίας Κρήτης και του Θεοφ. Έπισκόπου Χριστουπόλεως κ. Μακαρίου έκ του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Ο Μακαριώτατος Πάπας και Πατριάρχης Άλεξανδρείας κ. Θεόδωρος παρίστατο συμπροσευχόμενος. Ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Άμφιλόχιος συμπροσευχήθηκε εις τήν Θεία Λειτουργία και έλαβε μέρος εις τό μνημόσυνο. Τό λόγο διακόνησε ό Σεβ. Μητροπολίτης Πέτρας και Χερονήσσου κ. Γεράσιμος, ό όποιος αναφέρθηκε εις τήν προσωπικότητα τής μακαριστής γερόντισσας Κλεοπάτρας, τήν όποια χαρακτήρισε ως «άνθρωπο τής θυσίας, τής προσφοράς, τής ύπομονής και τής αγάπης». Ο Μακαριώτατος κ. Θεόδωρος, μέ έμφανή συγκίνηση, ευχαρίστησε τούς παρισταμένους άγίους Αρχιερείς και, μέ λόγους βαθιάς ευγνωμοσύνης, σεβασμού, τιμής και αγάπης αναφέρθηκε εις τήν μακαριστή μητέρα του Κλεοπάτρα.

Έσπερινός της Αγάπης εις τήν Ί. Πατριαρχική Μονή Γωνιάς

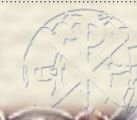
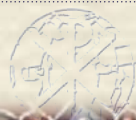
Στήν Ί. Πατριαρχική και Σταυροπηγική Μονή Όδηγητριάς Γωνιάς, τελέστηκε ό Έσπερινός τής Αγάπης, προεξάρχοντας του Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Άμφιλοχίου, μέ τήν συμμετοχή πατέρων τής Μονής και των Κληρικών τής Αρχιερατικής Περιφέρειας Άνατολικής Κισάμου. Κατά τήν διάρκεια του Έσπερινου και μετά τήν ανάγνωση του Ί. Ευαγγελίου σε διάφορες γλώσσες, άναγνώσθηκε ή Πατριαρχική Απόδειξις επί τω Άγίω Πάσχα και έψάλη ή φήμη του Πανα-

γιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου. Στο τέλος του Έσπερινου, μέ τόν άσπασμό τής αγάπης, τήν προσκύνηση του Ί. Ευαγγελίου και του Σταυρου, ό Έπίσκοπός μας διένειμε πασχαλινά αυγά και τσουρέκια στους εκατοντάδες προσκυνητές πού είχαν κατακλύσει τούς προαύλιους χώρους τής Μονής και μέ κατάνυξη συμπροσευχήθηκαν κατά τήν διάρκεια του Έσπερινου, ευχόμενος όπως τό Άνέσπερο Φώς καταυγάξει τήν ζωή, τήν σκέψη, τήν καρδιά και τά έργα πάντων ήμών.

Έορτή Άγίων Ίερομαρτύρων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης



Προσκεκλημένος του Σεβ. Μητροπολίτου Λάμπης, Συβρίτου και Σφακίων κ. Ειρηναίου, ό Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Άμφιλόχιος μετείχε εις τόν Έσπερινό τής έορτής τής Ίερας Σταυροπηγικής Μονής Άγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης, εις τό Σπήλι, έδρα τής Ί. Μητροπόλεως, συγχοροστατούντος και του Σεβ. Μητροπολίτου Άρκαλοχωρίου, Καστελλίου και Βιάννου κ. Άνδρέου. Ο οικείος Ποιμενάρχης κ. Ειρηναίος χαιρέτισε, καλωσόρισε και ευχαρίστησε τούς δύο Αρχιερείς διά τήν συμμετοχή εις τήν πανήγυρι τής Ί. Μονής και αναφέρθηκε εις τό μαρτύριο των Άγίων Νεοφανών μαρτύρων, δίδοντας τόν λόγο εις τόν Σεβ. Μητροπολίτη Άρκαλοχωρίου κ. Άνδρέα, ό όποιος μέ λόγο μεστό και ζειδωρο όμίλησε, μέ αναφορά εις τήν έορτή του Πάσχα και τούς έορτάζοντες Άγίους Νεομάρτυρες.



Έορτή Παναγίας Βηματάρισσας



Μέσα στην όλοφωτη περίοδο της Διακαινησίμου ή Ή. Μητρόπολις μας έορτασε, πανηγυρικώς και σεμνοπρεπώς, την έορτή της Παναγίας Βηματάρισσας, ή Κτητόρισσας, της Βατοπαιδίνης, πιστό αντίγραφο της Όποιας εύρισκεται εις τόν Ή. Μητροπολιτικό μας Ναό. Τών Ή. Ακολουθιών προεξήρχε ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Αμφιλόχιος. Ο Ήπίσκοπός μας εξέφρασε τή βαθιά εύγνωμοσύνη καί τίς πολλές εύχαριστίες πρός τόν Καθηγούμενο της Ή. Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου, Γέροντα Έφραϊμ, διά τόν «πολύτιμο αυτό πνευματικό θησαυρό» πού ή αγάπη του άπλόχερα προσέφερε εις τήν Ή. Μητρόπολή μας. Πλήθος προσκυνητών από τήν εύρύτερη περιοχή κατέκλυσαν τόν Ή. Μητροπολιτικό μας Ναό, κατά τό έορτίο διήμερο, διά νά προσκυνήσουν τήν Ή. Εικόνα της Παναγίας Βηματάρισσας καί νά έκζητήσουν τήν χάρη καί τίς πρεσβείες Της εις τόν καθ' ήμέρα άγώνα.

Εύγενής χορηγία

στό «Τσατσαρωνάκειο» Πολυκέντρο

Άξιολογώντας τό ποιοτικό καί διαχρονικό έργο του Τσατσαρωνάκειου Πολιτιστικού Πολυκέντρου της Ή. Μητροπόλεως μας καί τήν προσφορά του εις τόν πολιτισμό καί τήν νεολαία του τόπου, δωρητής πού έπιθυμεί τήν άνωθυμία του, προσέφερε γιά τήν κάλυψη τών άναγκών του Ή. Μητροπόλεως μας, τό όποιο στεγάζεται εις τούς άνετους καί πλήρως έξοπλισμένους χώρους του Τσατσαρωνάκειου καί



λειτουργεί 10 Σχολές, μέ 100 καί πλέον μαθητές, παρέχοντας πτυχία άναγνωρισμένα από τό Κράτος, καί εις αντικατάσταση μουσικών όργάνων, νέα μουσικά όργανα καί συγκεκριμένα: 1 Πιάνο, 2 Κλασικές Κιθάρες, 1 Ήλεκτρική Κιθάρα, 1 Άκουστική Κιθάρα, 2 Βιολιά, 1 Λαούτο, 2 Άρμόνια, διάφορα Μουσικά Όργανα γιά μικρές ήλικίες, διάφορα παρελκόμενα (Αναλόγια, ένισχυτές, μετρονόμους, θήκες, βάσεις, κ.ά.). Ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Αμφιλόχιος, Πρόεδρος Δ.Σ. του «Τσατσαρωνάκειου», εξέφρασε τίς εύχαριστίες καί τήν εύγνωμοσύνη του διά τήν εύγενική αυτή χειρονομία καί προσφορά, σημειώνοντας: «Χαιρόμαστε πού τά νιάτα του τόπου έχουν άγκαλιάσει αυτή τήν κυψέλη πολιτισμού καί δημιουργικά καλλιεργούν τά ταλέντα καί τίς δεξιότητές τους, εύχαριστώντας όλους όσους συμβάλλουν εις τήν άνοδική καί δημιουργική πορεία του Τσατσαρωνάκειου».

Έπίσκεψη του Καρδινάλιου κ. Kurt Koch εις τόν Ήπίσκοπό μας

Τήν έδρα της Ή. Μητροπόλεως μας καί τόν Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Αμφιλόχιο έπισκέφθηκε ο Καρδινάλιος κ. Kurt Koch, ο όποιος τίς ήμέρες αυτές μετέχει τών έργασιών του Θεολογικού Διαλόγου (Pro Oriente) μεταξύ Όρθοδόξων καί Ρωμαιοκαθολικών, ως έπίσης καί ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Τελμησοῦ κ. Ήώβ, ο όποιος μετέχει από πλευράς Όρθοδόξων καί του Οίκουμηνικού Πατριαρχείου, μαζί μέ άλλα Όρθόδοξα μέλη. Ο διάλογος αυτός φιλοξενείται εις τήν Όρθόδοξο Ακαδημία Κρήτης. Ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ.



Αμφιλόχιος εξέφρασε τήν χαρά του καί καλωσόρισε τούς ύψηλούς προσκεκλημένους, τούς όποιους συνόδευε ο Δρ. Κωνσταντίνος Ζορμπάς, Γεν. Δντής της ΟΑΚ. Ακολούθησε ένδιαφέρουσα συζήτηση άναφορικά μέ τήν πορεία του διαλόγου καί τών διαχριστιανικών σχέσεων.

5ετές Μνημόσυνο άοιδίμου Μητροπολίτου κυρού Είρηναίου.

Στόν Ή. Μητροπολιτικό μας Ναό Εύαγγελισμού της Θεοτόκου, τελέστηκε τό 5ετές Μνημόσυνο του μακαριστού Μητροπολίτου Κισάμου καί Σελίνου κυρού Είρηναίου. Της Θείας Λειτουργίας προεξήρχε ο Σεβ. Μητροπολίτης Λάμπης, Συβρίτου καί Σφακίων κ. Είρηναίος, συλλειτουργούντων τών Σεβ. Μητροπολιτών: Κυδωνίας καί Άποκορώνου κ. Δαμασκηνού, Ήραπύτνης καί Σητείας κ. Κυρίλλου καί του Ποιμενάρχου μας κ. Αμφιλοχίου, διαδόχου του άοιδίμου Αρχιερέως.



Τόν Σεβ. Αρχιεπίσκοπο Κρήτης κ. Είρηναίο, άπουσιάζοντα έκτός Κρήτης, εκπροσώπησε ο Αρχιγραμματεὺς της Ι.Ε.Σ.Ε.Κ. καί Γεν. Αρχιεπ. Ήπίτροπος της Ι.Α.Κ. Πανοσιολ. Αρχιμ. κ. Πρόδρομος Ξενάκης. Ακολούθησε Τρισάγιο τόσο έντός του Ή. Ναού, όσον καί επί του τάφου του άοιδίμου Αρχιερέως, ο όποιος εύρίσκεται εις τόν προαύλιο χώρο του Ή. Μητροπολιτικού Ναού. Ο Ήπίσκοπός μας εύχαρίστησε τούς Σεβ. Αρχιερείς καί σημείωσε: «Σέ καιρούς όπου ή άπογοήτευση καί ή άβεβαιότητα γιά τό αύριο κυριαρχούν, ή πίστη σε άξίες καί ιδανικά έκφυλίζεται, νομοθετείται ή άσυδοσία ως έλευθερία καί ή φαυλότητα ως άρετή, ή νεολαία του τόπου καί της Χώρας μας έξανδραποδίζεται καί μεθ' ή λογή-λογή παραισθησιγόνοες ούσίες γιά νά λησμονήσει τά άδιέξοδα καί τήν κενότητα του βίου πού τούς κληρονομήσαμε. Σέ αυτούς, λοιπόν, τούς χαλεπούς καιρούς μας, οι συμβουλές καί παρακαταθήκες του μακαριστού Γέροντος καί προκατόχου ήμών, άοιδίμου Μητροπολίτου κυρού Είρηναίου, καθίστανται επίκαιρες περισσότερο από ποτέ».

Έορτή Αγίου Πέτρου, Αρχιεπισκόπου Άργους

Προσκεκλημένος του Σεβ. Μητροπολίτου Αργολίδος κ. Νεκταρίου, ο Ήπίσκοπός μας μετείχε εις τήν έορτή του Αγίου Πέτρου, Αρχιεπισκόπου Άργους, πολιούχου καί προστάτου της πόλεως τών Άργείων. Ο Ήπίσκοπός μας προεξήρχε του Μεγάλου Πανηγυρικού Έσπερινού, εις τόν περικαλλή Ή. Ναό του Αγίου Πέτρου, Αρχιεπισκόπου Άργους, όπου καί όμίλησε, συγχροστατούντων τών Σεβ. Μητροπολιτών: Ρόδου κ. Κυρίλλου, Άρτης κ. Καλλινίκου, Μαρωνίας καί Κομοτηνής κ. Παντελεήμονος, του Ποιμενάρχου Σεβ. Αργολίδος κ. Νεκταρίου καί του Θεοφ. Ήπισκόπου Όλύμπου κ. Κυρίλλου. Ακολούθησε λιτάνευσις του Ή. Σκηνώματος του Αγίου Πέτρου μέ τήν συμμετοχή χιλιάδων πιστών, οι όποιοι μετείχαν μέ ιδιαίτερη εύλάβεια. Της πανηγυρικής Θείας Λειτουργίας τήν κυριώνυμο ήμέρα προεξήρχε ο Σεβ. Μητροπολίτης Ρόδου κ. Κύριλλος, ο όποιος καί όμίλησε επίκαιρα. Ο φιλοξενών Ήεράρχης, μέ λόγους θερμούς, καλωσόρισε καί εύχαρίστησε τούς Σεβ.





σμιωτάτους Αρχιερείς διά τήν συμμετοχή των εἰς τήν λαμπρά αὐτή πανήγυρη. Ὁ Ἐπίσκοπός μας εἰς τόν λόγο του, ἀφοῦ εὐχαρίστησε τόν Ποιμενάρχη Σεβ. κ. Νεκτάριο, σημείωσε: «*Ἡ ἀσκητική βιοτή τοῦ Ἁγίου ἀποτελεῖ ὄχι μόνο ἀπαίτηση τῆς μοναχικῆς ζωῆς, ἀλλά καί πρόκληση κάθε ἀνθρώπου, πού ἐπιθυμεῖ νά ἀκολουθήσει τόν Χριστό. Ἡ λιτότητα τοῦ βίου ἀπαλλάσσει τήν ψυχῆ ἀπό τίς ποικίλες βιοτικές μέριμνες, τήν ὑπερβολή στήν ἀπόκτηση ὑλικῶν ἀγαθῶν, τήν ἀπόλαυση τῶν ποικίλων ἡδονῶν καί τήν προφυλλάσσει ἀπό τήν πλεονεξία, καί τήν ἀρπαγή... Τό “φιλάδελφον” καί “φιλάνθρωπόν” τοῦ μεγάλου Ἱεράρχου ἀποτελεῖ σήμερα τό ἐπίκεντρο καί τό καθημερινά ζητούμενο ἀπό τήν πλειονότητα τοῦ λαοῦ μας».* Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀργολίδος κ. Νεκτάριος παρέιχε πλούσια φιλοξενία εἰς τούς Ἀρχιερείς καί τούς συνοδούς των, τήν ὁποία εἶχε φροντίσει καί ἐπιμεληθεῖ ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. π. Γεώργιος Σελλῆς, Ἄρχ. Ἐπίτροπος Ἄργους καί Ἱερατικῶς Προϊστάμενος τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Πέτρου.

Εὐγενής χορηγία τοῦ Κοινωφελούς Ἰδρύματος «Ἰωάννη Σ. Λάτση» πρὸς τήν Ἱ. Μητρόπολή μας

Τό Κοινωφελές Ἰδρυμα «ΙΩΑΝΝΗ Σ. ΛΑΤΣΗ» ἀξιολογώντας τό ἔργο καί τήν προσφορά τῆς Ἱ. Μητροπόλεως μας ἐπιχορήγησε τό κοινωνικό, προνοιακό καί φιλανθρωπικό Της ἔργο μέ εὐγενή χορηγία δέκα χιλιάδων εὐρώ (10.000,00)€, διά τήν κάλυψη τῶν ὀλοένα ἀξανόμενων ἀναγκῶν εἰς τόν τομεῖς αὐτούς. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ.



Ἀμφιλόχιος, δήλωσε: «*Βαθιά ἡ εὐγνωμοσύνη καί καρδιακές οἱ εὐχαριστίες μας πρὸς τό Κοινωφελές Ἰδρυμα “Ἰωάννη Σ. Λάτση” διά τήν εὐγενή αὐτή προσφορά, χειρονομία ἀγάπης, ἡ ὁποία ἐπιβεβαιώνει καί ἀποδεικνύει ὅτι στούς ἀσέληνους καί χαλεπούς καιρούς τῶν πολλῶν καί ποικίλων κρίσεων καί ἀνατροπῶν, δέν ἐξέλειψε ἡ ἀνθρωπιά, τό φιλότιμο, ἡ ἀρχοντιά καί ἡ εὐγένεια τῆς ψυχῆς».*

Ἑορτή Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου

Προσκεκλημένος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λάμπης, Συβρίτου καί Σφακίων κ. Εἰρηναίου καί τοῦ Ἡγουμένου τῆς Ἱ. Πατριαρχικῆς Μονῆς Πρέβελη, Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Ἰακώβου, ὁ Ἐπίσκοπός μας μετεῖχε εἰς τήν πανήγυρη τῆς περιπύστου Ἱ. Πατριαρχικῆς Μονῆς Πρέβελη, ἡ ὁποία εορτάζει κατά τήν ἑορτή τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Τῆς πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας προεξῆρχε ὁ Ποιμενάρχης κ. Εἰρηναῖος, συλλειτουργούντων τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πέτρας καί Χερρονήσου κ. Γερασίμου καί τοῦ Ἐπισκόπου μας. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λάμπης, Συβρίτου καί Σφακίων κ. Εἰρηναῖος καλωσόρισε καί εὐχαρίστησε τούς φιλοξε-



νόμενους Ἱεράρχες, δίδοντας τήν διακονία τοῦ κηρύγματος εἰς τόν Σεβ. Μητροπολίτη Πέτρας κ. Γεράσιμο, ὁ ὁποῖος μέ λόγο μεστό καί γλαφυρό ἀναφέρθηκε εἰς τό πρόσωπο τοῦ εορταζομένου Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἑορτή Ἁγίου Χριστοφόρου

Κατά τήν ἑορτή τοῦ ἁγίου μάρτυρος Χριστοφόρου ὁ Ἐπίσκοπός μας τέλεσε τήν Θεία Λειτουργία εἰς τόν ὁμώνυμο Ἱ. Ναό, ὁ ὁποῖος βρίσκεται ἐντός του πάρκου «Χρῆστος Πολέντας» στήν Νεραντζιά Βουκολιῶν. Ὡς γνωστό ὁ χώρος αὐτός δημιουργήθηκε ἐξ αἰτίας θανατηφόρου τροχαίου δυστυχήματος εἰς τό συγκεκριμένο σημείο, ὅπου ἕνας νέος ἄνθρωπος, ὁ Χρῆστος Πολέντας, ἔχασε τήν ζωή του. Ὁ Ἐπίσκοπός μας ἀναφέρθηκε εἰς τόν βίο τοῦ ἁγίου Χριστοφόρου καί τήν μεταμόρφωση τῆς ὄψης του μετά τήν γνωριμία του μέ τόν Χριστό, σημειώνοντας πῶς στόν βίο τοῦ εορταζομένου ἁγίου ὑπάρχει καί ἕνας συμβολισμός, πῶς ὁ παραμορφωμένος ἀπό τήν ἁμαρτία καί ἀστοχία ἄνθρωπος μεταμορφώνεται σέ κάλλος μετά τήν γνωριμία του μέ τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία Του. Ἀναφέρθηκε, ἐπίσης, εἰς τήν αἰτία δημιουργίας τοῦ Ἱ. Ναοῦ καί τοῦ πάρκου καί εὐχήθηκε ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν θυμάτων τροχαίων ἀτυ-



χημάτων καί νά μὴν θρηνήσουμε ἄλλα θύματα τροχαίων.

Μαθητική Νυκτερινή Θεία Λειτουργία



Ἐκατοντάδες μαθητές Γυμνασίων καί Λυκείων τῆς εὐρύτερης περιοχῆς ἀνταποκρίθηκαν εἰς τό κάλεσμα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως μας καί μετεῖχαν εἰς τήν Νυκτερινή Θεία Λειτουργία, ἀφιερωμένη εἰς τήν μαθητιῶσα καί σπουδάζουσα νεολαία, μέ ἀφορμή τήν δοκιμασία τῶν ἐνδοσχολικῶν καί πανελληνίων ἐξετάσεων τῆς περιόδου αὐτῆς. Ἀρκετά δέ παιδιά κοινώνησαν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Τῆς Θείας Λειτουργίας, ἡ ὁποία τελέστηκε εἰς τόν Ἱ. Μητροπολιτικό μας Ναό, προεξῆρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος. Μετά τήν εἰδική εὐχή - προσευχή πού ἀναγνώσθηκε εἰς τό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ Ἐπίσκοπός μας χαιρέτισε τήν πολυπληθῆ μαθητική κοινότητα, καλώντας τήν ὅπως ἀντισταθεῖ στίς προκλήσεις τῶν καιρῶν καί ἐμπιστευτεῖ, ἀκόμα περισσότερο, τήν Ἐκκλησία. Ἀκολουθῶς προσέφερε ὡς εὐλογία μικρῆ εἰκόνα τῆς Παναγίας Βηματάρισσας, κομποσκοίνια καί στυλό, εὐχόμενος καλή ἐπιτυχία.

Στό ὄρεινό Σέλινο καί τήν Χώρα Σφακίων ἡ Κινητή Ἱατρική Μονάδα τοῦ Ἄννουσάκειου

Τό Ροδοβάνι καί τόν Καμπανό, δύο ἀπό τά ὄμορφα ὄρεινά χωριά τῆς Ἐπαρχίας Σελλίνου, ὅπου οἱ κάτοικοι δέν ἔχουν ἄμεση πρόσβαση σέ ὀργανωμένες Μονάδες Ὑγείας, ὡς ἐπίσης καί τό Πολυδύναμο Περιφε-



ρειακό Ίατρείο Χώρας Σφακίων επισκέφθηκε η Κινητή Ίατρική Μονάδα του Άννουσάκειου Ίδρύματος της Ί. Μητροπόλεώς μας, η οποία μονάδα είναι εύγενής χορηγία της Ίερας Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου. Κατά την πρώτη πραγματοποιήθηκαν δωρεάν ιατρικές εξετάσεις από τον ιδιώτη Ίατρό (Ω.Ρ.Λ.) του Ίατρικού Συλλόγου Χανίων, κ. Ίωάννη Μαρακομιχελάκη. Κατά την δεύτερη επίσκεψη η Κινητή Ίατρική Μονάδα μετέβη στο Πολυδύναμο Περιφερειακό Ίατρείο Χώρας Σφακίων, στελεχωμένη από διεπιστημονική Ίατρική ομάδα που αποτελούνταν από τους: κ. Γεώργιο Διακάκη, Ίατρό-Καρδιολόγο, Ήπιμελητή Α΄ Καρδιολογικής Κλινικής του Γ.Ν. Χανίων, κ. Μιχαήλ Μοσχονά, Ίατρό-Πνευμονολόγο - Φυματιολόγο του Γ. Ν. Χανίων, και τον κ. Μιλτιάδη Ντουντουλάκη, Ίατρό-Όρθοπεδικό της Μ.Υ. Π.Ε.Δ.Υ. Χανίων, με την συνδρομή του επιστημονικού προσωπικού του Άννουσάκειου Θεραπευτηρίου. Στά πλαίσια των ανωτέρω δύο αυτών επισκέψεων διενεργήθηκαν δωρεάν προληπτικές ιατρικές εξετάσεις στην πλειοψηφία των κατοίκων των δύο αυτών δυσπρόσιτων περιοχών, δωρεάν προληπτική Ίατρική εξέταση 46 προσώπων που προσήλθαν στο Πολυδύναμο Περιφερειακό Ίατρείο Χώρας Σφακίων, η οποία περιλάμβανε: καρδιολογική, πνευμονολογική και όρθοπεδική εκτίμηση, με την χρήση του υπερσύγχρονου Ίατρικού εξοπλισμού που διαθέτει η Κινητή Ίατρική Μονάδα. (Υπέρηχο, Καρδιογράφο, Καρδιολογικό υπέρηχο, Διαφανοσκόπιο, Αγγειολογικό Doppler, Ώτοσκόπιο, Όφθαλμοσκόπιο, Λαρυγγο-

σκόπιο, Μόνιτορ άσθενή, Σπιρόμετρο, κ.ά.). Παράλληλα υλοποιήθηκε λήψη κοινωνικού και νοσηλευτικού ιστορικού, έλεγχος των ζωτικών σημείων, (μέτρηση αρτηριακής πίεσης, σακχάρου, SO2 κορεσμού όξυγόνου), κ.ά. Όπως σημείωσε ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Άμφιλόχιος, Πρόεδρος του Δ.Σ. του Άννουσάκειου Ίδρύματος: «Η Κινητή Ίατρική Μονάδα του Άννουσάκειου Ίδρύματος άποσκοπεί εις την λειτουργία της σαν πόλος πρωτογενούς πρόληψης, κοινωνικής φροντίδας και συμβουλευτικής μέριμνας για την βελτίωση της ποιότητας ζωής, την καταπολέμηση του κοινωνικού άποκλεισμού και της περιθωριοποίησης, συμβάλλοντας στην ισότιμη συμμετοχή των εύάλωτων πληθυσμών στην ιατρική περιθαλψη, την έννημέρωση, την εκτίμηση των αναγκών υγείας τους, ως επίσης και την άποκατάσταση και ύποστήριξή τους. Για την επίτευξη των ανωτέρω, σε κάθε έξορμηση της Κινητής Ίατρικής Μονάδας πραγματοποιείται κλινική ιατρική εξέταση με τον σύγχρονο ιατρικό εξοπλισμό που διαθέτει», κατέληξε ο Ήπίσκοπός μας, εύχαριστώντας τους έθελοντές Ίατρούς που στελεχώνουν την Μονάδα, κυρίως όμως: «την Ί. Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου, τον Πανοσιολ. Καθηγούμενο αυτής Γέροντα Έφραϊμ, για την εύεργετική μεγάλη αυτή δωρεά αγάπης μέσω της οποίας ανακουφίζεται έμπρακτα ο ανθρώπινος πόνος».

Έορτή Αγίου Έθνοϊερομάρτυρος Μελχισεδέκ, Ήπισκόπου Κισάμου

Σέ έναν από τους αρχαιότερους Ναούς της



Κρήτης, Ί. Ναό Μιχαήλ Άρχαγγέλου, Ροτόντα Έπισκοπής Κισάμου, (6^{ος} αϊ.), Καθεδρικό Ναό του Αγ. Έθνοϊερομάρτυρος Μελχισεδέκ, Ήπισκόπου Κισάμου, έορτάστηκε η ιερά μνήμη του Αγίου Ίερομάρτυρος Μελχισεδέκ. Τής Θείας Λειτουργίας προεξήρχε ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Άμφιλόχιος.

Δείπνο εύχαριστίας και αγάπης



Μία όμορφη και άσυνήθιστη βραδιά είχαν την χαρά να περάσουν τό προσωπικό που εργάζεται εις τίς δομές της Ί. Μητροπόλεώς μας, σε κέντρο έστίασης της Κισάμου, άνταποκρινόμενο σε πρόσκληση της Μητροπόλεώς μας. Έβδομήντα πέντε (75) πρόσωπα εργάζονται σε όλες τίς δομές της Ί. Μητροπόλεώς μας (Γραφεία Διοικήσεως, Όρθόδοξος Άκαδημία Κρήτης, Τσατσαρωνάκειο Πολύκεντρο, Άννουσάκειο Θεραπευτήριο, Προγράμματα «Βοήθεια στό σπίτι», Οικοτροφείο). Εις την όμορφη αυτή βραδιά δέν μόδεσαν να μετέχουν ο Γεν. Δντής της Όρθοδόξου Άκαδημίας Κρήτης, Δρ. Κωνσταντίνος Ζορμπάς, άφου με μέρος του έπιστημονικού προσωπικού του Ίδρύματος εύρίσκετο σε άποστολή, ως επίσης και τό λοιπό προσωπικό του Ίδρύματος, καθώς συνεδριακές ύποχρεώσεις της Άκαδημίας δέν τό επέτρεψαν. Χαιρετισμούς άπηύθυναν ο Δ/ντής του Άννουσάκειου Ίδρύματος Αϊδεσιμολ. Πρωτοπρ. π. Άντώνιος Άρετάκης, ο οποίος αναφέρθηκε εις την άνοδική πορεία του Άννουσάκειου, τά μελλοντικό όργανόγραμμά του, ως και τίς επικείμενες νέες συνεργασίες, ή κ. Μαρία Κα-

τάκη, Κοινωνική Λειτουργός του Προγράμματος «Βοήθεια στό σπίτι» Κισάμου, ως και ο κ. Άντώνιος Βακάκης, Γραμματέας της Ί. Μητροπόλεώς μας. Οί όμιλητές εξέφρασαν λόγους εύγνωμοσύνης και εύχαριστίας και αναφέρθηκαν εις τό μεγάλο προνόμιο να εργάζονται ύπό τήν σκέπη και φροντίδα της Ί. Μητροπόλεως, καθώς όπως τόνισαν: «Η εργασία εις τόν χώρο αυτό δέν είναι άπλά ή έξασφάλιση του έπιούσιου άρτου, αλλά οί πνευματικές έμπειρίες και ώφέλεια που κομίζουμε εις την συναστροφή μας αυτή». Ο Δήμαρχος Κισάμου κ. Θεόδωρος Σταθάκης, επίσης, χαιρέτισε την βραδιά και εύχαρίστησε την Ί. Μητρόπολη διά τό «τιτάνιο πνευματικό, πολιτιστικό, κοινωνικό, προνοιακό, φιλανθρωπικό έργο που έπιτελεί». Τέλος ο οικοδεσπότης, Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Άμφιλόχιος, εξέφρασε την χαρά του διά την εύκαιρία της «κοινωνίας αγάπης» της βραδιάς, σημειώνοντας: «Ότι έπιτελείται εις την ταπεινή Ί. Μητρόπολή μας κατανοείται και βιώνεται ως ένα θαύμα της αγάπης και του έλέους του Θεού προς όλους μας. Σε αυτό τό θαύμα συνεργοί είστε όλοι και όλες έσεις, 75 πρόσωπα που καθημερινά, θυσιαστικώ τώ τρόπω, διακονείτε με περισσό ζήλο και ζέση όπου ο καθένας και κάθε μία από έσας έχει ταχθεί. Έμεις δέν σας θεωρούμε εργαζόμενους και προσωπικό, αλλά συνεργάτες και πνευματική μας οικογένεια που συνυπουργείτε εις τό μυστήριο της Έκκλησίας», κατέληξε ο Ήπίσκοπός μας, προσφέροντας ένθυμήματα της ήμέρας.

Έκλογή Μητροπολίτου Νέας Ζηλανδίας

Κατόπιν οικειοθελούς παραιτήσεως του Σεβ. Μητροπολίτου Νέας Ζηλανδίας κ. Άμφιλοχίου, νύν Μητροπολίτου Γάνου και Χώρας, και προτάσεως του Παναγιωτάτου Οικουμενικού ήμών Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, ή Άγία και Ίερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου προέβη εις την πλήρωση της κενωθείσας ιεραποστολικής αυτής Ί. Μητροπόλεως του Οικουμενικού Θρόνου και εξέλεξε παμψηφεί τον Πανοσιολ. Αρχιμ. κ. Μύρωνα Κτιστάκη, ως τον νέο Μητροπολίτη της ιεραποστολικής Μητροπόλεως Νέας Ζηλανδίας. Ο Θεοφιλέστατος Έψηφισμένος Μητροπολίτης Νέας Ζηλαν-





δίας κ. Μύρων, είναι αδελφός της ιστορικής και γεραράς Ι. Μονής Άγκαραθου, Ίεροκήρυκας της Ι. Αρχιεπισκοπής Κρήτης, διακρίνεται δέ διά την πολυμαθία και ευρυστάθειά του (πτυχιούχος της Θεολογικής Σχολής, της Γεωπονικής Σχολής και τελειόφοιτος της Ίατρικής Σχολής), κυρίως όμως διά τό άκραιφνές εκκλησιαστικό του ήθος, την ταπείνωση και την πολλή του αγάπη διά την Άγία του Χριστού Μεγάλη Έκκλησία. Ο Έπίσκοπός μας, ως Συνοδικό μέλος της Άγίας και Ίεράς Συνόδου, είχε την χαρά να ψηφίσει τον νέο αυτό Μητροπολίτη του Οικουμενικού Θρόνου και να μετέχει εις τό μικρό μήνυμα, τό οποίο έδωσε ενώπιον του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου και της Ίεράς Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου, ως επίσης και τό μεγάλο μήνυμα, τό οποίο έδωσε εις τον περικαλλή Ι. Πατριαρχικό Ναό του Άγίου Γεωργίου. ΑΞΙΟΣ!

Έπέτειος ολοκαυτώματος της Καντάνου

77 χρόνια μετά τό ολοκαύτωμα της Καντάνου ζωντάνεψαν και πάλι οί μνήμες και ή ιστορία εις τό τριήμερο των έπετειακών εκδηλώσεων πού ο Δήμος Καντάνου - Σελίνου, έπιτυχώς, όργάνωσε. Τό τριήμερο τιμής και μνήμης κορυφώθηκε με Άρχιερατική Θεία Λειτουργία εις τον Καθεδρικό Ναό Αναλήψεως του Σωτήρος, ιεουργούντος του Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Άμφιλοχίου, μνημόνευση των πεσόντων και Δοξολογία πού άκολούθησε της Θείας Λειτουργίας. Άκολούθως τελέστηκε Έπιμνημόσυνος Δέ-



ησις εις τό μνημείο πεσόντων της Καντάνου και έπίκαιρος όμιλία εις την αίθουσα εκδηλώσεων του Δήμου.

Προσκύνημα εις την γενέτειρα του Όσίου Νικηφόρου του Λεπρού

Περί τίς δύο χιλιάδες πιστοί, άπ' όλο τον Νομό Χανίων, άνταποκρίθηκαν εις τό κάλεσμα της Ίεράς Μητροπόλεώς μας, ή Όποία όργάνωσε προσκύνημα εις την γενέτειρα γή του Όσίου και θεοφόρου πατρός ήμών Νικηφόρου του Λεπρού, τό όμορφο Συρικόρι της Έπαρχίας Κισάμου. Τόπος όπου άνεγείρεται Ι. Ναός, ο πρώτος στην Κρήτη, άφιερωμένος εις τον Όσιο Νικηφόρο. Εις τό προαύλιο του νεοανεγειρόμενου Ι. Προσκυνηματικού αυτού Ναού τελέστηκε Ι. Παράκλησις του Όσίου Νικηφόρου, χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Άμφιλοχίου και άκολούθησε ή εύλογία των άρτων υπό του Σεβ. Μητροπολίτου Κυ-



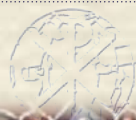
δωνίας και Άποκορώνου κ. Δαμασκηνού, ο οποίος και μετείχε της Ι. Παρακλήσεως μετά πλειάδας προσκυνητών εκ της Ι. Μητροπόλεως Κυδωνίας και Άποκορώνου, υπό την ευθύνη όργάνωσης του Πρωτοσυγγέλλου αυτού, Πανοσιολ. Άρχιμ. κ. Δαμασκηνού Λιονάκη. Ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Άμφιλόχιος, άφου χαιρέτισε και καλωσόρισε τον όμορο Άρχιερέα κ. Δαμασκηνό, εξέφρασε την βαθιά συγκίνηση και χαρά του διά την τέλεση της Ι. Παρακλήσεως, ως και την πορεία έργασιών του Ι. Προσκυνηματικού Ναού, τά θυρανοίξια του οποίου, όπως ανακοίνωσε, θά τελέσει ο Παναγιώτατος Οικουμενικός ήμών Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, με την συμμετοχή και άλλων Προκαθημένων Όρθοδόξων Έκκλησιών, τό έσπέρας της Τρίτης 2 Όκτωβρίου. Παράλληλα εύχαρίστησε τους εκατοντάδες έπώνυμους και άνώνυμους δωρητές πού «έκφράζοντας την εύγνωμοσύνη και εύλάβειά των εις τον Όσιο Νικηφόρο», άπό τό περίσσευμα της καρδιάς των, ένισχύουν τό έργο άνεγέρσεως του Ι. Ναού και προσφέρουν την αγάπη τους τόσο διά την ολοκλήρωση του έργου, όσο και διά τον έξοπλισμό του, προτρέποντας όπως συνεχίσουν να στηρίζουν και ένισχύουν την εύλογημένη αυτή προσπάθεια. Άκολούθως χαιρέτισε ο Σεβ. Μητροπολίτης Κυδωνίας και Άποκορώνου κ. Δαμασκηνός, ο οποίος σημείωσε: «*μέ συγκίνηση και ιερό δέος προσκυνώ τά ιερά χώματα όπου γεννήθηκε ο μέγας αυτός άγιος των καιρών μας, ο Όσιος Νικηφόρος ο Λεπρός. Αυτός ο τόπος διά του Όσίου Νικηφόρου γίνεται τόπος οικουμενικός και καθολικός, καθώς θά καταστεί προσκύνημα για όλη την Όρθοδοξία*», κατέληξε ο Σεβ. Μητροπολίτης Κυδωνίας και Άποκορώνου κ. Δαμασκηνός.

Έορτή Άγίου Άποστόλου Βαρθολομαίου

Κατά την έορτή του Άγίου ένδόξου Άποστόλου Βαρθολομαίου άγει τά Σεπτά Όνομαστήριά Του ή Α.Θ. Παναγιότης, ο Οικουμενικός ήμών Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος. Κατά την εύσημο αυτή ήμέρα διά τό Οικουμενικό Πατριαρχείο και σύμπασα την Όρθοδοξία, ο Ήγούμενος της Όρθοδοξίας, χοροστάτησε εις τον Πάνσεπτο Ίερό Πα-



τριαρχικό Ναό του Άγ. Γεωργίου, συγχοροστατούντων Ίεραρχών του Οικουμενικού Θρόνου, εκ της Πόλεως και του έξωτερικού, ως και εκπροσώπων άλλων Πατριαρχείων και Αυτοκεφάλων Έκκλησιών. Εις την λαμπρά αυτή έορτή μετείχαν Μοναστικές Άδελφότητες και Κληρικοί εκ της Ελλάδος και του έξωτερικού, εκπρόσωποι της Έλληνικής Πολιτείας, Άρχοντες Όφικιάλιοι της Α.Τ.Χ.Μ.Ε., ως και πλήθος πιστών εκ της εκείσαι όμογενείας, εκ της Ελλάδος και του έξωτερικού. Η Έκκλησία της Κρήτης μετείχε διά αντιπροσωπείας της, υπό των Σεβ. Μητροπολιτών: Ρεθύμνης & Αύλοποτάμου κ. Εύγένιου, Κυδωνίας & Άποκορώνου κ. Δαμασκηνού, Πέτρας & Χερσονήσου κ. Γερασίου, του Έπισκόπου μας κ. Άμφιλοχίου, ως και του Άρχιγραμματέως της Ι. Έπαρχιακής Συνόδου της Έκκλησίας Κρήτης, Πανοσιολ. Άρχιμ. κ. Προδρόμου Ξενάκη. Εις την όμιλία του ο Παναγιώτατος, με πατρικούς λόγους εύχαριστίας, καλωσόρισε όλους τους μετέχοντες και παρόντες και αναφέρθηκε σε μείζονα θέματα της Έκκλησίας, όπως είναι ή επίλυση του Ούκρανικού, ως και του Σκοπιανού εκκλησιαστικού ζητήματος. Ίδιαίτερη αναφορά, επίσης, έκανε και εις τίς άποφάσεις της Άγίας και Μεγάλης Συνόδου πού πραγματοποιήθηκε εις την Όρθόδοξο Άκαδημία τον Ίούνιο του 2016. Άκολούθως δέχθηκε εις άκρόαση την αντιπροσωπεία της Έκκλησίας Κρήτης, όπου ο Σεβ. Μητροπολίτης Ρεθύμνης και Αύλοποτάμου κ. Εύγένιος, εκ μέρους της Έκκλησίας Κρήτης, χαιρέτισε τον Παναγιώτατο, σημειώνοντας μεταξύ άλλων: «*Η ήμιαυτόνομος Έκκλησία της*





Κρήτης, έχουσα την κανονικήν εξάρτησιν αὐτῆς ἐκ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, καυχᾶται ἐν Κυρίῳ διὰ τὴν κανονικὴν ἀναφορὰν αὐτὴν εἰς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν καὶ εὐρίσκεται διαρκῶς προσανατολισμένη εἰς τὰς ἀκτῖνας τοῦ τηλαυγοῦς φωτός τοῦ ἀσβέστου Φαναρίου, τὸ ὁποῖον φωτίζει αὐτὴν, ὡς ἄλλωστε καὶ ἄπασαν τὴν Οἰκουμένην! Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κρήτης ἐκφράζει, διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν, εὐγνώμονας εὐχαριστίας διὰ τὴν διεξαγωγὴν ἐν Κρήτῃ, τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Καὶ ἐν ταυτῷ δηλώνει τὴν γλυκεῖαν προσμονὴν διὰ τὴν εὐλογητὴν ἔλευσιν τῆς Ὑμετέρας Θεοτιμήτου Παναγιότητος, κατὰ τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον, διὰ τοὺς ἑορτασμοὺς τῆς συμπληρώσεως πεντήκοντα ἐτῶν τῆς μαρτυρίας καὶ προσφορᾶς τοῦ εὐφήμως γνωστοῦ Πνευματικοῦ Καθιδρύματος τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης», εὐχόμενος «πλείστα ὅσα καὶ εὐφρόσυνα», τὰ ἔτη τοῦ Παναγιωτάτου. Ἀκολουθῶν ὁ Παναγιώτατος δέχθηκε εἰς ἰδιαίτη ἀκρόαση τὸν Ἡγούμενον τῆς Ἱ. Μονῆς Χρυσοσκαλιτίσης, Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Ἀγαθάγγελο Κουμαρτζάκη, ὁ ὁποῖος συνόδευε τὸν Ἐπίσκοπό μας, μετὰ τοῦ Ἱερομονάχου π. Χρυσάνθου, ἀδελφοῦ τῆς Ἱ. Πατριαρχικῆς Μονῆς Γωνιάς. Ὁ Παναγιώτατος εὐχήθηκε εἰς τὸν Καθηγούμενον δύναμη καὶ ἐνίσχυση εἰς τὸ ἔργον του καὶ ἐξέφρασε τὴν χαρὰ Του διὰ τὴν ἐπικείμενη ἔλευσίν Του τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐπετειακῶν ἑορτασμῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης. Κατὰ τὴν εὐλογητικὴν αὐτὴ ἐπίσκεψιν ὁ Παναγιώ-

τατος, ἐκτὸς τῶν ἑορτασμῶν τῆς Ἀκαδημίας, θὰ ἐγκαινιάσει τὸ Μουσεῖο τῆς Ἱ. Πατριαρχικῆς Μονῆς Γωνιάς καὶ θὰ τελέσει τὰ θυρανοίξια τοῦ Ἱ. Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου τοῦ Λεπρού, εἰς τὸ Συρικάρι Κισάμου, γενέθλιο τόπον τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου.

Ἑορτὴ Ἁγ. Κύριλλου, Ἐπισκόπου Γορτύνης



Κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγ. Κύριλλου, Ἐπισκόπου Γορτύνης, ἄγει τὰ ὀνομαστηριὰ του καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἱεραπύτνης καὶ Σητείας κ. Κύριλλος. Ὁ Ἐπίσκοπός μας μετεῖχε τῆς ἑορτῆς, συμπροσευχόμενος εἰς τὸ πολυαρχιερατικὸ συλλεῖτουργο πού τελέστηκε εἰς τὸν Ἱ. Ναὸ τῆς Ἁγ. Φωτεινῆς, (Ἱεράπετρα), προεξάρχοντος τοῦ ἑορτάζοντος ἐπιχώριου Ἀρχιερέως. Ἐκ μέρους τῶν συμμετεχόντων Ἀρχιερέων χαιρέτισε τὸν ἑορτάζοντα Ἱεράρχην ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου κ. Δαμασκηνός, ὁ ὁποῖος μέ λόγους ἀγαπητικούς καὶ ἐπιστηρικτικούς, ἀναφέρθηκε εἰς τὸ πρόσωπο τοῦ ἑορτάζοντος Ἀρχιερέως. Ἀντιπελάργησε εὐχαριστώντας ὁ ἑορτάζων Ἀρχιερεὺς κ. Κύριλλος. Εἰς τὴν Θεία Λειτουργία μετεῖχαν Κληρικοί ἐκ τῆς οἰκείας Ἱ. Μητροπόλεως ὡς καὶ ἐξ ἄλλων Ἱ. Μητροπόλεων τῆς Μεγαλονήσου καὶ συμπροσευχήθηκαν Ἡγούμενοι, Μοναστικές Ἀδελφότητες, οἱ Ἀρχόντες τοῦ τόπου καὶ ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ, πού προσήλθαν νὰ εὐχηθοῦν εἰς τὸν Ποιμέναρχην των. Ἀκολούθησε πλουσιοπάροχη φιλοξενία ἐκ μέρους τῆς Ἱ. Μητροπόλεως.

Στὴν Ἱ. Μητρόπολὴν μας ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱ. Μεγίστης Μονῆς Βατοπαιδίου Γέροντας Ἐφραίμ



Στὰ πλαίσια τοῦ 2ου Διεθνoῦς Συνεδρίου Ψηφιακῶν Μέσων καὶ Ὁρθόδοξης Ποιμαντικῆς πού διοργάνωσε ὁ ἱστότοπος «Πεμπτουσία» εἰς τοὺς χώρους τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης, μέ τὴν συμμετοχὴ 130 καὶ πλέον διακεκριμένων ὁμιλητῶν ἀπὸ Ἑλλάδα, Εὐρώπη, Ἀμερικὴ, Ρωσία, Ἀφρική καὶ ἄλλοῦ, ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱ. Μεγίστης Μονῆς Βατοπαιδίου, Γέροντας Ἐφραίμ, φιλοξενήθηκε εἰς τὴν Ἱερά Μητρόπολὴν μας. Εἰς τὸ ἐν λόγω Συνέδριον τὴν Α.Θ. Παναγιότητα ἐκπροσώπησε ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Καισάριος, ἀδελφός τῆς Ἱ. Πατριαρχικῆς Μονῆς Χάλκης. Ὅπως σημειώνει ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός ἡμῶν Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος εἰς τὸν χαιρετισμό Του: «Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὁρθοδοξίας, ἡ ὁποία συνήλθε πρό διετίας εἰς τοὺς χώρους τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης, εἰς τοὺς ὁποίους πραγματοποιεῖται καὶ τὸ Συνέδριό σας, ἀνεφέρθη μετ' ἰδιαίτερας ἐμφάσεως εἰς τὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα σηματοδοτεῖ καὶ προκαλεῖ ἡ ἀλματώδης ἐπιστημονικὴ καὶ τεχνολογικὴ πρόοδος. Εἰς τὴν Ἐγκύκλιον αὐτῆς σημειώνονται τὰ ἐξῆς: «Διὰ τῆς συχρόνου ἀναπτύξεως τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς τεχνολογίας, ἡ ζωὴ μας ἀλλάζει ριζικῶς. Καὶ ὅτι ἐπιφέρει ἀλλαγὴν εἰς τὸν τρόπον ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἀπαιτεῖ ἀπὸ μέρους του διάκρισιν, ἐφ' ὅσον ἐκτὸς τῶν σημαντικῶν εὐεργειῶν... εἴμεθα ἐπίσης ἀντιμέτωποι καὶ

μέ τὰς ἀρνητικὰς ἐπιπτώσεις τῆς ἐπιστημονικῆς προόδου...». Καθημερινὰ καὶ πρό τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου, ὁ Καθηγούμενος κ. Ἐφραίμ, τελοῦσε τὴν Θεία Λειτουργία εἰς τὴν Ἱερά Πατριαρχικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ Ὁδηγητρίας Γωνιάς, μέ τὴν συμμετοχὴ τῶν Ἀδελφῶν τῆς Μονῆς, ὡς καὶ Κληρικῶν πού μετεῖχαν εἰς τὸ ἐν λόγω Συνέδριον. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παραμονῆς του ἐπισκέφθηκε τὴν Γυναικεῖαν Ἱερά Κοινοβιακὴν Μονὴν Ζωοδόχου Πηγῆς Παρθενῶνος, ὅπου μίλησε ἐπιστηρικτικὰ καὶ πνευματικὰ εἰς τίς ἀδελφές τῆς Μονῆς καὶ ἐπισκέφθηκε ἐπίσης τὸ πρὸς δημιουργία Βυζαντινὸ Μουσεῖο τῆς Ἱ. Πατριαρχικῆς Μονῆς Γωνιάς, 300 τ.μ., τὸ ὁποῖο καὶ θὰ ἐγκαινιάσει ἡ Α.Θ.Π., ὁ Οἰκουμενικός ἡμῶν Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος, κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν Του εἰς τοὺς ἐπετειακοὺς ἑορτασμοὺς τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης, μέ τὴν συμμετοχὴ Προκαθημένων καὶ ἄλλων κατὰ τόπους Ἐκκλησιῶν, τὴν Τρίτη 2 Ὀκτωβρίου. Τὸ Μουσεῖο αὐτὸ διαμορφώνεται σὲ ἰδιαίτερον κάλλους πετρόχτιστος, θολωτοὺς χώρους τῆς Ἱ. Μονῆς, πού σὲ παλαιότερους χρόνους εἶχαν διάφορες χρήσεις. Ἡ Ἱ. Μητρόπολις μας παρέθεσε ἐπίσημο δεῖπνο πρὸς τιμὴν τῶν Συνέδρων, μέ τὴν συμμετοχὴ καὶ Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποῖου τραγουδῆσε παραδοσιακὰ ἄσματα τμήμα τῆς Παραδοσιακῆς Χορωδίας τοῦ Ὠδείου τῆς Ἱ. Μητροπόλεώς μας. Εἰς τὸν χαιρετισμό του ὁ Ἐπίσκοπός μας κ. Ἀμφιλόχιος, ἀφοῦ ἀναφέρθηκε ἐν συντομίᾳ καὶ πρὸς ἐνημέρωση τῶν Συνέδρων εἰς τὸ ἔργο - διακονία τῆς Ἱ. Μητροπόλεώς μας, σημείωσε: «Ἐπιθυμοῦμε ὅπως σὰς προσφέρουμε μικρὴ ἀναψυχὴ καὶ ἓνα εὐχάριστο διάλειμμα εἰς τίς ἐργασίες τοῦ κοπιώδους, ἀλλὰ τόσο σημαντικοῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου σας, κυρίως ἐπιθυμώντας, ὅπως σὰς ξεκουράσει ἡ συναναστροφή μας, καθὼς θεωροῦμε ὅτι τὸ φαγητὸ εἶναι δευτερεύον. Ἡ προσωπικὴ κοινωνία εἶναι τὸ μείζον.... Εἰς τὰ πρόσωπα ἀλλήλων ἀναγνωρίζουμε τὴν ἀγάπην, ἡ ὁποία ἀγάπη εἶναι ἡ βαθύτερη πηγὴ τῆς χαρᾶς καὶ ἀπελευθέρωσης τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν τυραννίαν τῆς αὐτάρκειας, καλωσορίζοντας πάντας τοὺς παρισταμένους καὶ εὐχαριστώντας τὸν Καθηγούμενον τῆς





Ί. Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου Γέροντα Έφραϊμ διά τήν διαχρονική, ουσιαστική και άθόρυβη στήριξη του είς τό προνοιακό, κοινωνικό και φιλανθρωπικό έργο τής Ι. Μητροπόλεως». Ακολουθως χαιρέτισε ό Καθηγούμενος τής Ί. Μονής Βατοπαιδίου, άναφερόμενος είς τό έργο τής Μονής, τήν σημασία και σπουδαιότητα του έν λόγω Συνεδρίου και εύχαρίστησε τόν οικοδεσπότη, Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Αμφιλόχιο διά τήν δοχή και φιλοξενία.

Στόν Πρόεδρο τής Δημοκρατίας ό Έπίσκοπός μας

Τόν Πρόεδρο τής Δημοκρατίας κ. Προκόπιο Παυλόπουλο έπισκέφθηκε ό Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Αμφιλόχιος. Κατά τήν συνάντηση αυτή ό Έπίσκοπός μας εύχαρίστησε τόν έξοχωτατο κ. Πρόεδρο διά τήν ύψηλή συμμετοχή του είς τούς έπετειακούς έορτασμούς τής Όρθόδοξου Ακαδημίας Κρήτης, τόν προσεχή Όκτώβριο και συγκεκριμένα τήν Τετάρτη, 3 Όκτωβρίου. Έορτασμούς τούς όποιους θά φωτίσει μέ τήν εύλογητική παρουσία Του ό Παναγιώτατος Οικουμενικός ήμών Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, ως και Προκαθήμενοι άλλων κατά τόπους Όρθοδόξων Έκκλησιών, οί Μακαριώτατοι Πατριάρχες: Αλεξάνδρειας κ. Θεόδωρος, Ίε-



ροσολύμων κ. Θεόφιλος, ό Μακαριωτατος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος, και άλλοι ύψηλοί προσκεκλημένοι. Ό Έπίσκοπός μας προσκάλεσε τόν Πρόεδρο τής Δημοκρατίας όπως μετέχει και τών θυρανοξίων του Ί. Προσκυνηματικού Ναού του Όσίου Νικηφόρου του Λεπρού, ό όποιος άνεγείρεται είς τό Συρικαρι Κισαμου, γενέτειρα του Όσίου Νικηφόρου, τά θυρανοξία του όποιου θά τελέσει ό Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης, τό έσπέρας τής Τρίτης 2 Όκτωβρίου, μέ τήν συμμετοχή και τών λοιπών Προκαθήμενων. Ό έξοχ. κ. Πρόεδρος, μετά πολλής χαράς, άπεδέχθη τήν πρόσκληση του Έπισκόπου μας και θά παρίσταται είς τά θυρανοξία. Τόν Έπίσκοπό μας είς τόν Πρόεδρο τής Δημοκρατίας συνόδευσε ό κ. Γεώργιος Ί. Βαρδινογιάννης, κατά σάρκα συγγενής του Έπισκόπου μας.

ΔΩΡΕΕΣ ΥΠΕΡ ΕΠΙΣΧΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΗΣ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ



| | | |
|---|--|-----------|
| Είς μνήμην Θεοδώρου Καπή, ή οικογένειά του | Γεώργιος Κουτσουρέλης | 1.000,00€ |
|1 δοχείο λάδι | Ίωάννης Χαλαζωνίτης | 50,00€ |
| Ένορία Παλαιοχώρας | Είς μνήμην Άναστασίας Νικολακάκη τά τέκνα της | 1.000,00€ |
| Ένορία Βουκολιών | Άνωνυμος | 500,00€ |
| Ίωάννης Τσερκάκης, είς μνήμην Γεωργίου Περδικάκη | Ό Σύνδεσμος «Φίλοι του Άννουσάκειου Ίδρυματος», είς μνήμην Άναστασίας Νικολακάκη | 50,00€ |
| Άφροδίτη Greta | | |
| Ευτύχιος και Ευτυχία Καλογεράκη, είς μνήμην του άνηψιού των Κυριάκου Ντουσάκη . | | 400,00€ |
| Άνωνυμος | | 800,00€ |
| Αικατερίνη Βιδαλάκη | | 20,00€ |
| Ένοριακή Έπιτροπή Σούγιας, είς μνήμην Άννης Κοσμαδάκη | | 100,00€ |
| Ένορία Καμπανού Σελίνου | | 150,00€ |

ΔΩΡΕΕΣ

ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Μαρκουλάκη Μαρία, είς μνήμην και άντί 2ετούς μνημοσύνου τής μητέρας της
 150,00€ || Κατσιγαράκης Ευτύχιος..... | 150,00€ |

Τράπεζα Άγάπης και στό Καστέλλι

"Είκοσι αιώνες τώρα ή χριστιανική Έκκλησία κηρύσσει πάνω στόν κόσμο τή Δικαιοσύνη και τήν Άγάπη, δίνοντας ώστόσο φωμί στους πεινασμένους και ρούχα στους γυμνούς. Χτίζει νοσοκομεία για τούς άρρώστους, έργαστάσια για τούς άνέργους και σχολεία για νά μορφωθοϋν οί άγράμματοι. Κι οί χριστιανοί, πλούσιοι και φτωχοί, δίνουν από τό περίσσευμα και τό ύστέρημά των.

Οί άληθινοί χριστιανοί «συνέχουσι τόν κόσμο» μέ τή φιλανθρωπία και καμιά κρατική πρόνοια δέ μπορεί νά άντικαταστήσει αυτή τήν άώνυμη και έπώνυμη παράδοση τής Άγάπης."

(Μητρ. Κ. & Σ. Είρηναϊος † 2013)



